

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

X legislatura
Segon període

Sèrie E - Número 3
19 de juliol de 2013

Ple universitari

Presidència de la M. H. Sra. Núria de Gispert i Català

Sobre la llei d'ocupació d'espais públics

SUMARI

Intervenció de la presidenta del Parlament	p. 3	Declaració del Parlament Universitari de Catalunya amb motiu de la l'Any Europeu de la Ciutadania	p. 14
Debat i votació de la simulació del Projecte de llei sobre l'ocupació d'espais públics	p. 4	Cloenda de l'acte	p. 15
Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre polítiques d'ocupació juvenil	p. 8	Annex Llei de l'ocupació de l'espai públic	p. 17
Intervenció dels grups parlamentaris	p. 11		

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

Imprès al Parlament · DL: B-25.336-2004 · www.parlament.cat

La sessió s'obre a les onze del matí i deu minuts. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada dels diputats Mireia Canals i Botines, pel G. P. de Convergència i Unió; Oriol Amorós i Capdevila, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Xavier Sabaté i Ibarz, pel G. P. Socialista; Fernando Sánchez Costa, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Lorena Vicioso Adria, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa i Carlos Carrizosa Torres, pel G. P. Ciutadans.

ORDRE DEL DIA

1. Intervenció de la presidenta del Parlament.
2. Debat i votació del Projecte de Llei sobre l'ocupació d'espais públics.
3. Intervenció dels grups parlamentaris.
4. Lectura de la declaració institucional.
5. Cloenda de l'acte.

La presidenta

Bon dia, a totes les diputades i a tots els diputats.

Comença la sessió.

Intervenció de la presidenta del Parlament

Abans d'iniciar la sessió, sí que m'agradaria saludar el president de la Generalitat, el president del Parlament, la Mesa del Parlament –on són?–, els membres del Govern..., són membres del Govern amb les mateixes conselleries que tenim ara o altres conselleries? Perquè em sembla que n'hi ha una que és la del Dret a Decidir. Qui la presideix? (*Pausa.*) I les altres, s'assemblen? Són les mateixes? Molt bé.

Doncs, benvinguts. No sé si duraran gaire, no ho sé..., perquè he vist tots *El correo* i *El progrés*, i bé, segons l'hora, podríem tremolar; segons una altra hora, uns altres podrien estar contents, no? O sigui, que ha sigut una setmana molt moguda, veig.

Saludar-vos a tots vosaltres. Saludar els familiars que han volgut compartir aquesta sessió plenària. Saludar els futurs periodistes de política, que estan a la primera fila de la banda del darrere, quan ja passa la porta. I saludar tots els grups parlamentaris.

I donar-vos la benvinguda al saló de sessions, que crec que la sessió constitutiva ja la va tenir aquí amb la vicepresidenta primera, la senyora Anna Simó.

I us presento els diputats i diputades que representen cada un dels grups parlamentaris d'avui.

Per part del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, la senyora Mireia Canals; per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, el senyor Oriol Amorós; per part del Grup Socialista, el senyor Xavier Sabaté; per part del Grup Popular, el senyor Fernando Sánchez Costa; per part d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, la senyora Lorena Vicioso, i per part del Grup de Ciutadans, el senyor Carlos Carrizosa.

Tots ells, després, tindran també uns minuts, com vosaltres, per poder donar-vos la benvinguda o dir el que creguin més oportú.

Estem iniciant la darrera sessió en un ple que culmina una setmana de treball intens i que crec que ha estat una setmana rellevant i una setmana important per a tots vostès, també per als professors, també per als col·laboradors i voluntaris que han estat diputats i diputades en altres moments.

I sí que vull dir –perquè a més crec que és així– que aquesta Setmana, amb totes les seves activitats formatives i de contacte directe amb el món parlamentari català, no ha estat producte de la improvisació. Això ha estat preparat, però ben preparat, ben programat.

Això vol dir que han pogut gaudir d'una setmana intensa dins de la política, però també gràcies als Serveis Educatius d'aquest Parlament i a altres unitats, com la de Premsa o mitjans de comunicació d'aquest Parlament, que s'han bolcat perquè aquesta Setmana de ple universitari funcionés.

També agrair i reconèixer la feina que han fet els professors de les diferents universitats, de les quals vosaltres formeu part o heu format part; els becaris i els antics participants, que han col·laborat estretament perquè aquest ple extraordinari primer fos una realitat, però a més fos una realitat rellevant.

Jo sempre dic, des del primer dia que vaig ser presidenta d'aquest Parlament, ara fa dos anys i mig, en dues legislatures, la novena, que va durar dos anys, i com que va durar dos anys jo vaig dir: «Home, haig de repetir, perquè a mi m'han estafat dos anys...!» I, per tant, torno a repetir, i esperem que ara duri quatre anys, esperem que duri quatre anys, almenys ho desitgem–, sempre dic que aquest Parlament ha de ser un parlament obert, que no podem tancar-nos en quatre parets ni en aquesta sala, que és molt bonica, que és molt especial, que per a nosaltres és molt i molt important, però que realment, aquí, si no fem una feina pensant en els ciutadans i ciutadanes que estan a fora, malament rai.

I quan, a més a més, es nota en l'ambient una certa defecció cap a la política i cap als polítics, encara més. Encara els que estem en aquest moment en política hem de fer molts més esforços per poder fer veure i visualitzar cap enfora que la nostra feina realment té a veure amb les necessitats de la gent i que, per tant, som conscients del moment crucial que està vivint Catalunya, tant en l'àmbit nacional com en l'àmbit social, com en l'àmbit econòmic.

I per tant, obrir les portes del Parlament és una de les nostres primeres obligacions. I a mi, com a presidenta, la considero un deure, una obligació i, a més, ho vull fer, crec que és absolutament necessari.

I en aquest sentit, un ple com el d'aquesta setmana és una d'aquelles eines, d'aquells instruments que ajuden a obrir el Parlament i a treballar conjuntament. I per tant, crec que ha estat positiu en aquest sentit i que ho hem de seguir fent.

També dir que quan ve molta gent o quan vénen en actes que prepara aquest Parlament, o que els prepa-

ra conjuntament amb entitats de la societat civil, que aquest Parlament és la casa de tots. I ho dic de veritat, perquè de fet els 135 diputats i diputades que estan representats aquí representen el poble de Catalunya, i els representen en la seva rica pluralitat.

Catalunya sempre ha estat un poble plural i un poble que ha tingut diferents maneres de pensar, diferents ideologies, diferents maneres de projectar el país. I aquí se senten representats. I per tant, com que és la casa de tots, amb més raó és la casa de tots els ciutadans i de totes les ciutadanes.

I ja no dic res més, perquè a més com a presidenta tindrè després la satisfacció de cloure'l i, per tant, encara parlaré una mica més.

Debat

i votació de la simulació del Projecte de llei sobre l'ocupació d'espais públics

Ara el que faré serà començar ja el debat i votació de la simulació del Projecte de llei sobre l'ocupació d'espais públics, que és el punt 2 de l'ordre del dia, en el qual els representants dels grups polítics hauran de posicionar-se per un temps de tres minuts i mig.

En primer lloc, en nom de Convergència i Unió, té la paraula el senyor Abel Ayuso.

Abel Ayuso Arranz

Hola, ¿se me oye? (Pausa.)

Gracias, señora presidenta, ilustrísimo presidente del Gobierno, señores y señoras diputadas. En primer lloc, vull dir que faré la meua intervenció en castellà, perquè jo sóc de Segovia i no tinc la fluïdesa necessària per poder fer-ho en català.

Desde CiU estamos sorprendidos, sorprendidos y decepcionados. Decepcionados porque un partido histórico como Esquerra Republicana de Catalunya haya traicionado un pacto de gobierno. Sorprendidos y traicionados porque cuatro formaciones políticas que muy poco tienen en común hayan pactado para elegir o investir a nuestro ilustrísimo presidente.

Yo les pregunto a sus señorías qué tienen en común estos cuatro partidos políticos. O, mejor dicho, reformulo la pregunta: ¿qué tienen en común, más allá de su ambición por el poder y su hambre de ocupar puestos en el gobierno?

En este momento histórico, señorías, que vive nuestra nación, en Convergència i Unió no entraremos en este juego sucio. No caeremos en esta lucha por el poder, dejando de lado el ideario, dejando de lado nuestras convicciones que nos han llevado aquí, señorías, porque recordemos por qué estamos aquí; recordemos quién nos ha elegido, como hemos llegado hasta aquí y...

La presidenta

Senyor diputat, perdoni.

Jo crec que estem en el debat i votació del Projecte de llei sobre l'ocupació dels espais públics i se li està acumulant el temps.

Abel Ayuso Arranz

Gracias, señora presidenta. Este inicio únicamente lo hacía para enlazar y para decir que Convergència i Unió va a mantenerse fiel a su ideario. Y porque va a mantenerse fiel a su ideario votaremos «sí». Votaremos «sí» a una ley, señorías, que desde Convergència i Unió consideramos oportuna, oportuna en un momento en el que es necesario dar cabida a los movimientos sociales, más que nunca, por la situación de crisis en la que nos encontramos.

Por lo tanto, votaremos «sí» a una ley que permite dar un caudal, permite que la gente pueda manifestarse, pueda hacer uso de sus derechos a la manifestación y a la expresión de sus ideas, de sus preocupaciones, pero sin con ello poner en peligro el derecho fundamental a la intimidad y al honor.

Y desde Convergència creemos que esta ley que espero que vayamos a aprobar –desde Convergència, desde luego, votaremos «sí»–, creemos que es una ley que combina de manera equilibrada y da sentido a estos dos derechos fundamentales que entran en juego en este caso, como es el derecho a la manifestación y como, desde luego, es el derecho a la intimidad.

Y por lo tanto, como consideramos que es equilibrada, votaremos «sí». Votaremos «sí», señorías, porque el trabajo de la comisión ha permitido mejorar un texto, desde luego, un poco controvertido, sobretudo sabiendo que proviene del Front d'Esquerres, que se suponía que era contrario a este desarrollo legislativo. Pero a nosotros nos gusta que nos haya llegado un texto legislativo común, un texto legislativo que se adecua a nuestro ideario y que, por lo tanto, de acuerdo con nuestras convicciones votaremos a favor.

Y ya para terminar, señorías, el posicionamiento de Convergència i Unió respecto a esta ley, queríamos decir que consideramos que hay determinadas zonas jurídicas que han quedado vacías y, por lo tanto, al próximo gobierno –sí es que hay un próximo gobierno, y si no al actual– lo invitamos a que trate de profundizar en este texto legislativo, en esta parte del ordenamiento jurídico que consideramos de vital importancia, y más en nuestros días.

Se nos ha acusado, desde algunos partidos políticos, de que fuimos laxos a la hora de regular el escrache, los escarnios; que fuimos laxos, que debíamos de haberlo prohibido.

Prohibir los escraches, señorías, es limitar el derecho a la manifestación, es limitar un derecho fundamental, y en Convergència i Unió no queremos limitar derechos fundamentales. Lo que queremos hacer es equilibrarlos junto con otros derechos fundamentales que entran en juego.

Por lo tanto, desde aquí decimos que no nos hemos apartado de nuestro ideario, que nos mantenemos firmes a nuestros votantes y a nuestro electorado, y que precisamente por ello hemos querido regular una forma de escarnio que consideramos coherente, que consideramos apropiada y que consideramos equilibrada.

Para finalizar, señorías, simplemente decir que Convergència i Unió votará «sí», votará «sí» a una ley que es necesaria, votará «sí» a una ley que es equilibrada, y votará «no» a la trampa que este Parlamento ha llevado a cabo con el único objetivo de hacerse con el poder.

Pero no seremos nosotros, señorías, los que se lo digamos, serán sus electores en las próximas elecciones.

Para finalizar, una frase que creemos que se adecua bastante bien al espíritu de esta ley. Es la frase que pronunció Stuart Mill, que decía: «La libertad de cada uno acaba donde empieza donde empieza la libertad de los demás». Este es el espíritu de esta ley y esto es por lo que desde Convergència i Unió votaremos «sí».

Visca Catalunya i visca la nació catalana.

Moltes gràcies!

La presidenta

Continuem. En nom del Grup d'Esquerra Republicana, té la paraula la senyora Olga Gómez.

Olga Gómez Forés

Gràcies, presidenta. Molt honorable president, honorables consellers, il·lustres diputats, des d'Esquerra Republicana i com a membres del Govern del front comú d'esquerres, la nostra posició és un «sí» molt clar a la llei presentada.

Sabem que és una llei molt arriscada i nova i són els fets que encara fan que tingui una major importància que avui ens trobem aquí per procedir a la seva tramitació. Des del Govern hem enfocat una llei des d'una visió d'esquerres i consensuada amb tots els grups que formen aquesta coalició. Com ja vam reiterar, volfem un ampli consens i una participació de tots i cadascun dels grups parlamentaris que formen aquesta cambra, i estem segurs, perquè així ens consta, que tots heu treballat per donar llum verda a aquest projecte.

Cap negociació ha estat fàcil, però aquesta llei recull una voluntat de treball i esforç que implica de vegades poder cedir, però que el resultat ha estat molt positiu. Degut a la crisi econòmica i a la gestió neoliberal de retallades i d'exclusió social portada a terme per l'anterior govern de Convergència i Unió, les manifestacions i els drets d'expressió en el nostre país van en constant augment. Degut al fet que això pot provocar situacions perilloses per a la ciutadania, creiem convenient legislar sobre aquests temes, però des d'una òptica d'esquerres, i per això creiem oportú poder exercir aquests deures amb una regulació pertinent.

La llei regula, per primera vegada en el nostre país, els escarnis, fet que fa que siguem un dels parlaments pioners a donar resposta a aquest fenomen. Creiem també que la llei garanteix tots els drets de la ciutadania, i marca un camp d'acció clar i acotat a les forces de seguretat per a evitar abusos com els que han ocorregut anteriorment, dels quals no entraré en detall ja que són molt coneguts per tots vostès, però sí que recordaré el patiment que han ocasionat als afectats i les afectades.

La dreta sempre s'amaga i defuig de les seves obligacions de governar per a tots. Hem de reconèixer que altres formacions d'aquesta cambra no haguessin estat capaços de dur a terme aquesta llei. Nosaltres legislem per garantir els drets i les llibertats dels ciutadans, i no per a retallar-los i lligar-los, i molt menys per utilitzar la força per a garantir la seguretat d'uns quants, cosa que la dreta rànica que va governar en aquest país sí que va fer durant el temps que es va mantenir en el Govern.

Catalunya és un país seriós i valent, i per mostrar aquestes característiques del nostre poble a la Unió Europea, aquesta llei és un clar exemple que som un país modern, adaptat als nous temps i moviments, tolerant i respectuós amb els drets i deures dels ciutadans, capaç d'alçar la veu i capaç de donar resposta a les necessitats del moment. És per això que demano el vot favorable de totes les forces parlamentàries, que siguin conscients de la importància del tema que estem legislant i que tinguin la mateixa voluntat que té el Govern en abordar aquest tema, garantir els drets de tots els ciutadans durant l'exercici d'un dret tan fonamental com és l'ocupació de l'espai públic.

Per tant, nosaltres estem a favor, i així serà el nostre vot. I cridem de nou a la coherència i al consens de tots els partits de la cambra sense excloure ningú per seguir escrivint la història d'aquest país.

Moltes gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Socialista, té la paraula el senyor Adrià Massip.

Adrià Massip Borràs

Moltes gràcies, molt honorable senyora del Parlament de Catalunya, membres de la Mesa, membres del Govern, il·lustres diputats i diputades. En primer lloc, destacar la valentia i el valor per portar endavant un projecte de llei sobre un aspecte no exempt de dificultats com és l'ocupació de l'espai públic, un espai de tots i per a tots, bullici de la democràcia i de defensa dels drets i llibertats que conformen l'esfera jurídica dels catalans que no oblidem que representem.

En aquest sentit, destacar voler fer front a una realitat que no podem passar per alt, i és que en cap cas disfrutar d'un dret ha d'impedir a d'altres persones disfrutar dels seus drets. Emmarcar la llibertat no és oprimir la llibertat, ans al contrari, permetrà que tots puguem seguir sent igual de lliures. Així mateix, en el present projecte de llei són moltes i diverses les opinions que s'han manifestat: pluralisme, diferents ideologies que no han de fer-nos oblidar que primer és el poble de Catalunya i que Catalunya necessita d'aquesta llei.

Ja ho deia el sociòleg francès, Gustave Le Bon: «Governar és pactar; pactar no és cedir.» I això ho hem de tenir molt clar, doncs hem de ser capaços de deixar de banda certs interessos particulars i consensuar a fi d'arribar a un bé major que ha de ser el nostre objectiu final.

El projecte de llei ha estat i és fruit d'un treball que ha versat fins i tot sobre noves figures rellevants com l'escarni, aspectes controvertits com la llibertat religiosa o la discussió madura sobre qui són els responsables de la infracció. En qualsevol cas, enaltir la feina feta, i des del Partit Socialista de Catalunya mostrar la nostra satisfacció amb el present projecte de llei.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el senyor David Pla.

David Pla Picazo

Bé, moltes gràcies, presidenta; molt honorable president, il·lustres diputats i diputades..., des del Partit Popular també, com una crida a la responsabilitat, hem decidit votar a favor d'aquesta llei, d'aquest projecte de llei que es presenta. A favor, perquè és una llei que manifesta la incoherència i la irresponsabilitat d'aquest front d'esquerres que està actualment al Govern. I no els vull avorrir amb percentatges i amb molts números, però només un en clau molt il·lustrativa, que és de la totalitat dels paràgrafs presentats en el seu projecte de llei, més del 80 per cent han estat esmenats i amb una esmena que s'ha acabat modificant, suprimint o addicionant al nou contingut al text inicial que havien presentat ells. En conseqüència, a partir d'aquí..., sí, ells en diuen projecte de llei, però des del nostre grup parlamentari ens atreviríem a dir que es tracta més aviat d'una proposició de llei ja que qui l'ha realment tirat endavant i impulsat han estat els grups de Convergència i Unió i el Partit Popular, sobretot.

Estem a favor de votar aquesta llei perquè és una llei que regula i limita les possibilitats de violència, ofereix seguretat a la ciutadania i, com dèiem, impossibilita la violència en tant que, allò que tant agrada fomentar als diputats d'allà dalt de la CUP: les amenaces, les coaccions, les manifestacions, la violència, tot això queda molt limitat, i per tant és una llei que pot seguir..., es pot millorar, i cal seguir treballant, però com a punt de partida, el nostre posicionament és favorable.

És una llei que ofereix confiança a la ciutadania per desplaçar-se en llibertat per l'espai públic, però al mateix temps, confiança en tant que la policia té àmplia llibertat per actuar perquè és una llei que, d'acord, possibilita una àmplia gamma de drets per al que és la ciutadania, però també exigeix multitud de deures, i això no ho hem d'oblidar, perquè moltes vegades estem parlant de drets, però poques vegades parlem dels deures que tenen les persones quan ocupen l'espai públic.

A partir d'aquí, en referència als escarnis, es dona un marge de maniobra limitat a la gent que els vol fer i, en conseqüència, en la línia del que es deia de l'espai públic, sí, de tots i per a tots, d'acord, però un espai públic que no..., un ús de l'espai públic que no incideixi en l'àmbit privat de les persones, un ús de l'espai públic responsable i coherent amb actituds de tolerància. Per tant, també novament donar les gràcies en part

al front d'esquerres per fer una llei ja no només per a aquella minoria de catalans que se senten únicament catalans, sinó també per a aquella multitud de catalans que, a part de catalans, se senten també espanyols.

Gràcies a aquesta limitació d'actuació dels escarnis, tota aquella gent assetjada per ser espanyola, assetjada en les seves polítiques, també, per defensar les idees de tots, tindran una millor protecció, tindran una millor seguretat i en aquesta línia, també, doncs, els volem agrair per pensar, president d'Esquerra Republicana, en Espanya.

En conseqüència, ratificar el vot favorable del Partit Popular a aquesta llei i queda palès, crec, qui realment està essent el motor del Govern d'aquest front d'esquerres, és a dir, el Partit Popular.

Moltes gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula el senyor Josimar Rocha.

Josimar Rocha Pestana Junior

Moltes gràcies, honorable presidenta, bon dia, il·lustres diputades i diputats... Avui ens toca votar sobre un projecte de llei molt important i innovador per a Catalunya, el projecte de llei sobre l'ocupació de l'espai públic té molts aspectes que incideixen en la vida de les persones, fins i tot un dels principals drets fonamentals de la democràcia, que és la llibertat deambulatória i el dret de reunió i manifestació. Per això hem tingut cura i respecte per fer que els ciutadans i ciutadanes catalans poguessin gaudir d'un espai públic, lliure i de manera ordenada.

Des d'Iniciativa per Catalunya Verds volem dir un sí a aquest projecte perquè considerem fefaentment que la seva transcendència beneficiarà a tots i a totes. És important, també, que des d'aquesta cambra arribés a la societat el màxim de garanties possibles a l'hora d'exercir el dret de manifestació que, insisteixo, és un dels drets fonamentals més importants d'una societat plural i democràtica com la nostra.

Per primera vegada es regula també la figura de l'«escrache», els escarnis, eh? no restringint el dret d'aquelles persones que no estan contentes amb els seus polítics sinó fent possible la convivència entre aquest tipus de manifestació i també els drets de la persona sobre la qual l'exerceix. Finalment, caldria fer una llista tipificant les conductes que són infraccions administratives per donar més seguretat jurídica a la ciutadania, responnent així al principi de legalitat. D'aquesta manera, doncs, Iniciativa dona suport a l'aprovació d'aquest projecte.

I..., i res més, moltíssimes gràcies.

La presidenta

A continuació, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el senyor Adrià Reyes.

Adrià Reyes Langa

Moltes gràcies senyora presidenta, il·lustres diputats, assistents, membres de la premsa, etcètera... Me voy a ceñir al tema pertinente, por mor de seriedad de mi grupo, Ciudadans, que ha venido siempre demostrando y al contrario de mis predecesores, que han hablado de gobiernos, de investiduras, de..., aquí, señores, hemos venido a hablar de una ley.

En primer lloc, mostrar la nostra satisfacció pel treball que s'ha vist a les comissions, que ha provat ser favorable a Ciudadans en la immensa majoria de les esmenes que havia proposat, primera, per la sensatesa de les seves propostes i segona per l'habilitat dels seus representants. Aquesta és una llei necessària, que ha de regular aspectes tan bàsics com són, com ha dit el diputat d'Iniciativa, el dret de manifestació, de reunió, a l'honor, a la intimitat, etcètera...

Però no obstant l'anterior, el hecho de que el proyecto original era una aberración jurídica y política, refiriéndose a una nación inexistente e imaginaria y usando referencias a la moral pública como fuente de derecho. Esta ley ha sido modificada en casi su totalidad, y sólo es en un punto, y es en el punto de los escraches, los *escarnis*, que Ciudadans considera que es innegociable ¿Por qué? Porque los escraches son una práctica implícitamente..., que coarta el derecho a la intimidad, al honor, y por tanto no puede ser más que prohibido. Haciendo un poco referencia a lo que decía el diputado Ayuso, creo que era Thomas Jefferson que decía que buenas cercas hacen buenos vecinos, pero que yo sepa aún no se ha inventado la cerca que proteja a un diputado de los escraches, así que entendemos que deben ser prohibidos sin ningún tipo de supuesto en el cual puedan ser ejercidos.

Així, sense..., per tot això és que el nostre grup, i sense que senti precedent, el nostre vot serà un sí crític, sembla que la CUP marca escola, marca tendència, pels motius abans exposats. Aquesta llei és una llei positiva, el tema dels escarnis per a nosaltres és innegociable, però considerem que un vot negatiu seria una falta de la nostra responsabilitat i el nostre compromís amb el poble de Catalunya.

Res més i moltes gràcies, i que no decaigui aquest Parlament universitari.

La presidenta

A continuació té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de la CUP, el senyor José Manuel Vázquez.

José Manuel Vázquez Carmona

Gràcies, molt honorable presidenta. President, conselleres, diputades, companyes i companys, des de les Candidatures d'Unitat Popular diem un «no» rotund a aquesta llei.

Diem un «no» rotund a aquesta llei perquè és una llei feta per Convergència i Unió, per Ciudadans, pel Partit Popular, que és una llei que està feta per la dreta neoliberal, aquesta dreta que retalla drets socials, aquesta dreta que no està a favor del dret a decidir, el dret a

l'autodeterminació del poble de Catalunya, dels Països Catalans.

És una llei que atempta contra la llibertat d'expressió, contra la llibertat de reunió, contra la llibertat de pensament, contra la llibertat d'opinió i lamentem profundament que l'«escrache» –l'escarni, en català– no sigui ni legal i estigui considerat il·legítim, hauria de ser legítim. Hauria de ser legítim que el poble pugui opinar, que el poble pugui fer saber als polítics i als dirigents de la banca, als empresaris, el que pensem d'ells.

És trist que en un país democràtic el poble no es pugui manifestar. I vull dir textualment que un poble que no pot opinar ni manifestar-se és un poble reprimat i sense llibertat. I el poble de Catalunya no és això.

Per tant, a Convergència i Unió, la CUP no està al Govern, el que passa és que hem preferit un govern de l'esquerra capitalista venuda al sistema que no un govern de la dreta neoliberal.

També m'agradaria dir al Partit Popular que no ens doni lliçons de qualitat democràtica, perquè almenys nosaltres venim de poble i no ens han fundat ministres d'una dictadura, això que quedi clar.

Des de la CUP el que volem dir és que no ens doblegarem als aparells de repressió de l'Estat i de la Generalitat. I per tant, el que lamentem profundament és que aquesta llei tampoc reculli les ocupacions als espais públics. L'espai públic és del poble, que és qui paga l'espai públic! És nostre, l'espai públic. Per tant, per què hem de demanar permís per ocupar una cosa que és nostra?

No. Aquesta llei és una llei totalment totalitària, totalment totalitària i, per tant, des de la CUP ni farem crítiques ni res. Un «no» rotund, un «no» rotund, perquè aquesta llei el que fa és coartar els drets i les llibertats dels Països Catalans, dels Països Catalans.

I m'agradaria acabar dient un «Visca Catalunya lliure» i «Visca Palestina lliure» (*Rialles*).

La presidenta

Un cop han intervingut tots els ponents dels diferents grups parlamentaris, es passarà ara a la votació del projecte de llei.

I començarem pels vots a favor. El vot serà electrònic. El tenen al davant de cada un dels escons.

Els ho explico. El botonet blanc és que estan presents i, per tant, sempre, si han de votar, han de picar el blanc; a favor, el verd; en contra, el vermell, i l'abstenció, el groc. D'acord? (*Pausa*.) Jo els donaré uns segons per votar.

Comença la votació.

El Projecte de llei sobre l'ocupació dels espais públics ha estat aprovat per 76 vots a favor, 3 en contra i 3 abstencions.

(*Aplaudiments*.)

És la primera vegada que voten electrònicament? (*Se senten veus: «Sí!»*). Doncs, molt bé, perquè no s'han equivocat. (*Rialles*.) O algú s'ha equivocat i des d'aquí no ho hem vist? (*Remor de veus*.)

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre polítiques d'ocupació juvenil

Passarem al següent punt de l'ordre del dia, que és la votació de la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre polítiques d'ocupació juvenil.

Per posicionar-se té la paraula, en primer lloc, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, el diputat senyor Cristian Coll.

Cristian Coll Bellido

Gràcies, molt honorable presidenta del Parlament. Bon dia, il·lustres diputats, honorables consellers, molt honorable president de la Generalitat, bon dia a tots i a totes.

Des del nostre Grup Parlamentari de Convergència i Unió hem presentat una moció sobre polítiques d'ocupació juvenil. Aquesta moció consta de cinc elements bàsics per a combatre les elevades taxes d'atur juvenil del nostre país.

El primer punt a defensar és la reforma parcial del Servei d'Ocupació de Catalunya, que com bé saben vostès és un servei que gestiona la Generalitat, garantint així el compliment de l'article 25.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. Aquesta reforma parcial consta de tres punts bàsics: la creació d'oferta formativa, la inserció laboral i pràctica formativa i una campanya d'informació per a les petites i mitjanes empreses dels avantatges que comporta la contractació de joves.

El segon punt és instar el Govern de la Generalitat a presentar un projecte de llei una vegada que la llei d'emprenadors que presenta el Govern espanyol sigui aprovada i entri en vigència per tal de coordinar polítiques que agiliten i afavoreixen l'ocupació juvenil.

El tercer punt, la creació d'una mesa de debat, almenys una vegada cada trimestre de l'any, per analitzar la situació d'atur juvenil de Catalunya en què estiguin representades la patronal catalana i els agents socials.

El quart punt, subvencions. Subvencionar en un 50 per cent de les cotitzacions de la seguretat social els dos primers anys d'aquells joves que optin per fer-se treballadors autònoms mitjançant una campanya per a l'increment d'aquesta mesura.

I el cinquè punt, i últim, la reducció dels tipus impositius de l'IRPF en dos punts percentuals de la taula impositiva autonòmica que estableixen els acords de Govern per tal d'afavorir l'increment del poder adquisitiu dels treballadors amb renda.

Hem acceptat esmenes de tots els grups parlamentaris, fins i tot del Grup Parlamentari de Ciutadans, que després de no complir els pactes per a la constitució de la mesa de la comissió els hem acceptat.

Per tot l'anteriorment exposat, la resta de grups parlamentaris hem arribat a un pacte per a presentar un text consensuat, i, en conseqüència, faig entrega a la senyora presidenta del Parlament de la transacció de la moció que hem acordat amb els grups, per tal que

el secretari de la Mesa del Parlament hi doni lectura, abans de la seva votació.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, el diputat senyor Antoni Leiva.

Antoni Leiva Aguilera

Gràcies, senyora presidenta. Molt honorable president de la Generalitat, honorables consellers i conselleres, diputats i diputades, públic assistent, premsa, etcètera, jo sóc el conseller del Dret a «decodor», erròniament, (*remor de veus*) però ben bé sóc el del Dret a Decidir, perquè ens anem familiaritzant.

El nostre posicionament és a favor d'aquesta moció. Hi votarem a favor, l'acceptarem, però hem de dir que el primer text que va presentar Convergència i Unió és trist, és pràcticament una broma. És això, un full, i ells s'atreveixen a voler governar, fent un full? Això és el que volen fer? I després ens acusen que el Front d'Esquerres no podem governar?

Doncs, aquest full, que és el pla, el que hem fet tots i totes és trencar-lo. Aquest pla A el trenquem i, per tant, presentarem el pla B, que és el que li hem donat ara a la presidenta.

Sort n'hem tingut del front d'esquerres. Les esmenes que hem presentat des d'Esquerra Republicana de Catalunya, concretament, en primer lloc, és voler crear una cartera de serveis d'ocupació en el SOC, perquè volem que les polítiques actives d'ocupació estiguin presents en un catàleg uniformitzat. Volem que, com ja succeeix amb la cartera de Salut i de Serveis Socials, no ser menys en aquest tema tan important com és l'ocupació juvenil.

La segona esmena, que també hi ha participat el Partit Socialista de Catalunya, és donar el SOC com a porta d'entrada única. És a dir, volem fer una base de dades única i que no es produeixin duplicitats.

La tercera esmena està relacionada amb reduir la burocràcia, perquè no volem que la burocràcia sigui un obstacle; volem agilitar el sistema.

En quart lloc, hem volgut incidir en aquelles persones que reben la renda mínima d'inserció perquè els llocs de treball vagin destinats a ells com a prioritaris, com a col·lectiu prioritari d'aquests llocs de treball.

I bé, tenint en compte aquestes esmenes, volem destacar també, des d'Esquerra Republicana de Catalunya, que l'ocupació juvenil és un tema summament important, que estem interessats a aprovar-la i a tirar endavant accions perquè és un tema urgent, senyores i senyors.

I per finalitzar, dir que volem fer aquestes accions per construir un país per a tothom.

Moltes gràcies. I Visca la Catalunya republicana independent.

La presidenta

A continuació, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Socialista, el diputat senyor Oriol Moya.

Oriol Moya Cànovas

Bé, moltes gràcies, molt honorable presidenta del Parlament, il·lustres diputats.

Des del Grup Parlamentari del Partit Socialista volem expressar, en primer lloc, la satisfacció pel consens aconseguit en les negociacions per a la moció presentada per Convergència i Unió. Tots hem fet esforços, tots hem hagut de cedir per reconvertir aquest text inicial que, al nostre entendre, era breu però tenia possibilitats d'ampliació i moltes condicions per créixer.

Des del Front d'Esquerres hem treballat junts i molt bé per introduir mesures que vetllin pels drets dels treballadors joves, amb la intenció de resoldre la greu situació en què es troba l'atur juvenil.

Cal dir que fa poc que hem arribat al Govern i és per això que hem incentivat aquesta moció i volem promoure i comprometre'ns des del Govern a tirar endavant polítiques de formació per als joves desocupats i inserció al món laboral d'aquells joves que ja consideren que estan ben formats.

Fer esment que el Partit dels Socialistes de Catalunya hem fet èmfasi en els punts sobre els programes juvenils. Proposem una comissió que es dediqui a estudiar les empreses amb risc d'ERO, sobretot, per tal de presentar alternatives que facilitin la viabilitat del negoci amb la intenció d'evitar aquest ERO; buscar nous socis; analitzar la reconversió del negoci; fomentar la reempresa. En cas que no sigui possible evitar l'ERO, assistir en tot moment els treballadors –que és el més important–, assistir els treballadors afectats.

Finalment, instar o recolzar el Govern del Parlament real, des d'aquest Parlament jove, perquè creiem que aquesta moció és idònia en aquest moment precís, en què la setmana que ve es produirà un ple monogràfic en aquest mateix Parlament, en aquesta mateixa sala, sobre aquest tema, sobre l'atur juvenil. Per tant, recolzem aquest ple i donem constància d'aquesta moció, perquè en facin ús els diputats reals.

Moltes gràcies, molt honorable presidenta; diputats, moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la senyora Clara Quirante.

Clara Quirante Soriano

Moltes gràcies, presidenta, bé..., diputadas, diputados, nosotros, el Grupo Parlamentario del Partido Popular, votaremos favorablemente esta moción puesto que todos los grupos parlamentarios hemos hecho un gran esfuerzo para que estén representadas las medidas que todos y cada uno de nosotros habíamos propuesto.

Además, creemos que es muy importante la existencia de este consenso ya que es un problema que realmente está atacando a nuestro país. Y para acabar, resumiré..., bueno, diré brevemente cuáles son las medidas que nosotros hemos propuesto y, generalmente, en su gran mayoría, son dirigidas a las empresas, ya que creemos que son las que tienen la capacidad de generar empleo y además son unas de las grandes afectadas por la crisis.

Estamos muy contentos con el trabajo realizado y esperamos el voto favorable del resto de grupos.

Muchas gracias.

La presidenta

A continuació té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa Verds - Esquerra Unida i Alternativa, el senyor Álvaro Rodilla.

Álvaro Rodilla García

Molt honorable presidenta, molt honorable president, consellers, diputats i diputades... Des d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida ens felicitem, ens felicitem molt, no només pel treball a la comissió sinó perquè com bé sabeu, des d'Iniciativa hem apostat des del primer moment per fer un front d'esquerres, veiem que hem fet molt de mal a les dretes catalana i espanyola i ens en volem felicitar.

La nostra proposta estrella en aquesta moció crec que ha estat molt ben rebuda, que és instar a tres nivells institucionals com són els ajuntaments, les diputacions i aquest Parlament perquè una vegada l'any treguin places per a joves, que es formin i que estiguin aquí un any en pràctiques però ben remunerades.

Creiem que això ho hem d'aportar també al proper ple monogràfic ja que sempre entenem que costa molt aquest relleu generacional a les institucions i ho portarem endavant, esperem que la setmana que ve el ple monogràfic amb els diputats grans i reals ens escoltin. Com bé sabeu, avui estem aquí com a il·lustres diputats però dintre de dues, tres hores, serem una altra vegada joves. Jo demano que com a joves continuem lluitant perquè la nostra causa és una causa ben noble, diuen de nosaltres que som la generació perduda, quan som la generació més preparada d'aquest país.

Catalunya, en aquests moments, no és una terra d'oportunitats i ens hem d'ajuntar, com hem fet en aquesta moció... Agrair a Convergència i Unió que sempre han estat disposats a afegir totes les nostres propostes, i desitjar molta sort i molta empenta i agrair també als companys d'aquest Parlament jove que ha sortit molt bé.

Només dir que avui estem estudiant i que potser demà estarem emigrant, i que ens hem d'ajudar i hem de cooperar entre nosaltres i espero que ens veiem en el futur.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la senyora Carmen Torres.

Carmen Torres Colacios

Bon día, buenos días, muchas gracias por la atención, a la presidenta y a la cámara... En primer lugar me gustaría sumarme al comentario de mi compañero de Segovia, y explicar que no hago la intervención en catalán porque soy de Almería, así que, aunque, o sea, estamos en Cataluña y se deba hablar en catalán, pido perdón –entre comillas, porque tampoco hay que pedir perdón cien por ciento... (Rialles.)

Bueno, continuando con el tema de la comisión sobre la ocupación juvenil, agradecer a todos los grupos porque hemos tenido un consenso espectacular, que no se ve yo creo a nivel real, porque por encima de diputados de cualquier grupo somos jóvenes... Siguiendo ya en la línea del partido, de Ciudadanos, comentar un par de cosas. La actual crisis nos obliga a priorizar, priorizar las inversiones que tienen un mayor retorno socio-económico. La mejora social, la mejora económica y más inmediata es sin duda solucionar el tema del desempleo juvenil, la reactivación de la economía de sus factores juegan un papel fundamental en que esto se solucione.

Encontramos prioritaria y urgente la destinación de fondos a este tema, no a otras tareas, como subvenciones dedicadas a un proceso independentista que a nuestro parecer ni es el momento ni es lo más apropiado.

Y como decía, hay que priorizar... Entrando en, concretamente, la enmienda, en primer lugar consideramos que debe hacerse una reforma del SOC, del Servei d'Ocupació de Catalunya, el comentario un poco para dilucidar..., se comenta que el 5 por ciento, según estudios, perdón, el 5 por ciento de los puestos de trabajo que se ocupan en Cataluña son los gestionados a través del SOC, sin embargo en otros países agencias similares ocupan..., el 60 por ciento de puestos que se emplean los gestionan ellos, por lo tanto están muy necesitados de una reforma integral, no eliminarlo pero sí reformarlo.

Para evitar..., sigo en la línea, perdón, se me acaba el tiempo..., como medida muy innovadora y transgresora hemos instado a los bancos a que..., a los bancos rescatados con fondos públicos para que participen en la financiación de proyectos empresariales de creación de empresas y de contratación juvenil. Es una medida muy transgresora que nos han apoyado todos los grupos, Convergència con sus dudas, pero lo agradecemos. Y bueno, en líneas generales estamos de acuerdo con todo lo que se ha comentado por parte de otros grupos.

Termino dando las gracias y agradeciendo otra vez el consenso general de todos los grupos en este tema, muchas gracias.

La presidenta

A continuació, en nom del Grup Parlamentari de les CUP, té la paraula la senyora Elsa Vicente.

Elsa Vicente Puntí

Bé, gràcies presidenta, president, diputats, diputades, companys i companyes... Nosaltres, des de la Candida-

tura Popular, defensem bàsicament una política d'ocupació social, que tingui en compte totes aquelles persones que es troben perjudicades per la seva situació socioeconòmica o aquelles que es troben en risc d'exclusió social. Per aquest motiu apostem per l'educació en tots els sentits, per a nosaltres aquesta és la clau per caminar cap a un futur millor.

En primer lloc ens agradaria agrair al Grup Parlamentari de Convergència i Unió el fet que sorprenentment hagi acceptat totes les nostres esmenes proposades i hagi entès la realitat social per a la qual treballem. No obstant això, sí que és cert que hem hagut d'arribar a un cert consens, i tots ho sabem. Per aquest motiu, la Candidatura d'Unitat Popular votarà un «sí» crític –ens agradaria afegir que el «sí» crític és nostre, Ciutadans–, ja que valorem..., és a dir, sí perquè valorem l'esforç que s'ha fet a la comissió per tal de consensuar tot el que hem dit, però crític perquè hi ha algunes coses en les quals no estem d'acord.

Considerem que s'hauria d'haver parlat de mesures com l'expropiació de pisos, la nacionalització de la banca o la col·lectivització de la propietat per tal de lluitar per aquest..., per l'atur juvenil, no?, al cap i a la fi. Sabem que ens queda molt per fer i que no serà fàcil, però treballarem, lluitarem per ells, pels joves, pel nostre futur.

Moltes gràcies.

La presidenta

Acabat el debat, procedirem ara a la votació. L'esmena transaccional la tenen tots vostès ja que ha estat transaccionada per tots els grups, i a més a més, com un de vostès ha dit, és una esmena molt i molt llarga, l'únic que faré serà donar lectura al primer punt perquè això pot servir per als diputats i diputades que la setmana vinent tindran un ple extraordinari aquí, i en aquest primer punt, que és una esmena de modificació que diu el següent: «Els grups parlamentaris de la Setmana del Parlament Universitari manifesten el seu suport al ple monogràfic sobre ocupació juvenil que se celebrarà la propera sessió plenària del dia 24 de juliol de l'any 2013.»

I jo afegeixo que els diputats i diputades que la setmana vinent seran en aquesta sala de sessions, en aquest hemicicle, tinguin en compte els diferents punts, fins a onze, que en aquesta moció vostès han acordat de transaccionar, i que tenen a veure, sobretot, amb la reforma del Servei d'Ocupació de Catalunya i amb totes aquelles mesures que poden ajudar a l'ocupació juvenil.

Per tant, comencem ara la votació, però tindrem en compte totes aquestes propostes.

El mateix que abans, eh? Si algú abans s'ha equivocat que recordi primer el puntet blanc i després, com és transaccional, no hi ha gaire equivocació.

Comença la votació.

La moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre polítiques d'ocupació juvenil ha estat aprovada per 98 vots a favor, 2 en contra i una abstenció.

Felicitats!

(Aplaudiments.)

Intervenció dels grups parlamentaris

Ara tenim el punt de la intervenció dels grups parlamentaris.

Té la paraula, en primer lloc, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'il·lustre senyor Oriol Amorós.

Oriol Amorós i March

Bé, en primer lloc, moltes gràcies a tots per ser aquí, felicitar-vos per la feina que heu fet aquesta setmana, felicitar els professors, els col·laboradors, els exdiputats..., bé, en aquest cas exdiputades que han col·laborat, també, a fer aquesta feina... A nosaltres ens fa molt contents que cada any hi hagi una..., des de fa nou anys, no es fa des de sempre, eh? però des de fa nou anys que cada any hi hagi un debat universitari, una setmana universitària al Parlament, que creiem que ajuda a aproximar la política a molts ciutadans joves, en aquest cas, i també ens ajuda a nosaltres, doncs, de veure un reflex, o de veure un refrescar, no?, o de veure les reflexions que es fan a l'entorn de temes que heu plantejat.

Jo em referiré una mica, també, als dos temes que heu plantejat, no? Un és..., no sé com s'han escollit, però també és bastant interessant veure els temes escollits, que a mi em semblen de molta actualitat. Un, perquè és un clàssic de la reflexió política, no? que és l'espai públic com el regulem... de fet la política neix per a això, és on es troben..., la política ve a regular o ve a posar normes a la convivència entre els que som actors diferents d'una societat, els que hi tenim interessos diferents, els que hi participem per motius diferents, els que hi som potser des de la perspectiva del treballador, des de la perspectiva de l'empresari, des de la perspectiva de qualsevol..., un dels actors socials, i com es troben i quina reflexió fan sobre això, i aquí heu fet algunes reflexions a l'entorn de la llibertat i els seus límits, i a mi em sembla una reflexió molt pertinent, molt pertinent perquè moltes vegades entenem la llibertat com l'absència de límits, i jo personalment no ho comparteixo, això, la llibertat no és només l'absència de límits, perquè si hi ha absència de límits la llibertat per al més fort serà més forta que parlar per al més feble, i amb una absència total de límits podria passar que la llibertat del més fort fes que un fos tan fort com per agenollar un de més feble.

Per tant, des d'una perspectiva republicana, la llibertat no és només l'absència de límits, la llibertat és sobretot l'absència de dominació, que no hi hagi ningú prou fort com per posar de genolls un altre o ningú prou feble com perquè el posin de genolls. I per tant aquesta regulació de com fem servir l'espai públic ha de tenir en compte aquesta màxima que també s'ha dit, no? que la llibertat d'un acaba on comença la dels altres, i on és tan necessari que fem aquestes reflexions sobre l'ús del que és comú, que no és veritat que no sigui de ningú, sinó sobretot és veritat que és de tots.

I l'altre tema que heu triat, el de l'ocupació juvenil, certament s'han tractat sovint en aquest Parlament, de fet en la intervenció d'Esquerra Republicana he notat alguna idea que em sonava, de..., que s'ha debatut en

aquest Parlament, i en d'altres grups, també..., vull dir, em sembla que segur que..., en certa mesura heu degut de fer també un treball de retrospectiva de què és el que s'ha treballat en els darrers mesos en aquest Parlament, que se n'ha parlat molt, de reforma del SOC, i jo crec, primera, u, és un gran drama que ens afecta a tots, és un drama que ens hi hem d'arremangar, que bàsicament ha de ser el que més ens ocupi i el que més ens importi, perquè estem a un 24,5 per cent d'atur de la població activa, se'n va a gairebé 10, 15 punts més..., perdó..., 25 punts més, en el cas dels joves, també 20 punts més per a alguns grups d'immigrants, per posar alguns exemples, i, per tant, és un àmbit que..., poca broma! I en el qual les coses que s'han de fer tenen tres eixos.

Un primer és el de la millora de l'ocupabilitat i, per tant, els instruments com ara el SOC han de servir per a això, han de servir per fer les persones més ocupables, per fer que aquelles persones que treballaven en un àmbit que té menys futur, com la construcció o d'altres, tinguin una formació que els doni ocupabilitat en altres àmbits; o aquelles persones que no han tingut la sort que teniu vosaltres, de poder estudiar. Ja sé que molts us queixareu que hi ha molts universitaris a l'atur, és veritat, eh?, però el nivell d'estudis el factor més explicatiu entre joves de nivell d'atur també; a menys estudis, més atur, això no ho perdeu de vista.

Per tant, ocupabilitat i, dos, promoció econòmica, perquè de la crisi se'n sortirà fabricant coses i venent-les, eh? Ja sé que hi ha frases molt maques, molt grandiloqüents, que també s'han dit aquí, però al final de la crisi en sortirem fabricant coses i venent-les. Per tant, tenir una política econòmica orientada als que puguen una persiana i aixequen economia productiva. I així en sortirem.

Bé, moltes gràcies i bona feina. Vinga, fins l'any que ve.

(Aplaudiments.)

La presidenta

A continuació, en nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el senyor Xavier Sabaté.

Xavier Sabaté i Ibarz

Moltes gràcies, presidenta, i moltes felicitats.

Jo, veritablement, estic molt sorprès, no?, perquè no pensava que hi hagués, primer, tant d'interès i, després, tanta passió. La política sense passió no és res, m'enteneu? Això no és qualsevol professió.

A mi m'ha agradat que hi hagi hagut gent que ha sortit aquí a la tribuna i hagi fet referència als electors, perquè els que seiem en aquests escons hi som perquè hi ha hagut gent que ha confiat en nosaltres. I això, quan un hi pensa, li agafa tremolor, m'enteneu?, tremolor de cames.

Hi ha milers de persones que de vegades sense conèixer-te gaire, perquè no és possible materialment, van i confien la seva vida i la de les seves famílies, en definitiva. Diuen: «Gestioni vostè la meua vida i faci-ho bé, i si no d'aquí a quatre anys ja passarem comptes».

I quan un pensa això i puja en aquesta tribuna significa que tens molta responsabilitat. Jo hi penso sovint, com estic segur que els meus companys que avui són aquí, però he vist que vosaltres també, i això és el més sorprenent. Això, com us deia, no és qualsevol professió, fabricar qualsevol cosa o dedicar-te a fer de periodista, de treballador de banca, que tot és molt important i tot té molta responsabilitat, perquè cada professió té molta responsabilitat, però aquesta m'atreuria a dir que especialment.

Així que moltes felicitats, i a les vostres famílies, per tenir uns fills com vosaltres. I jo espero que us hi dediqueu –us ho dic sincerament. Jo penso que qualsevol persona hauria de tenir aquest mateix neguit que demostreu vosaltres que heu dedicat aquests dies de les vostres vacances a ser aquí. Qualsevol persona hauria de participar, d'una manera o altra, més o menys intensament, però aquells i aquelles de vosaltres que us hi vulgheu dedicar plenament sereu molt benvinguts, perquè necessitem molta, molta gent com vosaltres, en uns moments en què –ja ho sabeu, i ho ha dit abans la presidenta quan ha rebut aquella comissió– aquesta professió, de vegades amb raó, està tant en entredit.

Doncs, només us volia dir això i que no feu faltes d'ortografia, si m'ho permeteu. És que jo sóc lingüista i no he pogut resistir la temptació. Però no és... Això passa sobretot a les mocions, és veritat. Al projecte de llei no n'hi ha gaires, a la moció n'hi ha bastants.

I us explicaré una anècdota personal. Ahir vaig estar negociant amb el conseller Espadaler, precisament, una moció de Convergència sobre l'espai públic, que demanaven un projecte de llei d'espai públic. Ara ja el tenim, ja en tenim un; no sé si el Govern el farà millor que vosaltres, però aquest me'l quedo, per quan vingui el real i el compararem.

No, però vaig negociant amb ell i em va dir: «Aquí et falta una paraula, no?». Em faltava una paraula, no tenia sentit la frase i a mi que sóc lingüística m'havia passat per alt i l'esmena era meva! O sigui que això acostuma a passar molt, perquè amb les presses, amb les negociacions, després quan ho trasllades, de vegades ve aquí mateix al ple i encara trobem que els textos legislatius, les mocions o qualsevol d'aquests..., sobretot en les mocions i aquests textos que s'han de fabricar més de pressa, això acostuma a passar.

I res més. Que sigueu tan tolerants com heu demostrat avui aquí, la tolerància és fonamental. Ningú té la veritat, sabeu? Cadascú pensem que la nostra és la millor alternativa, per això la defensem amb tanta passió com la que heu posat de manifest vosaltres avui aquí, però la veritat està molt repartida.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

A continuació té la paraula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, el senyor Fernando Sánchez Costa.

Fernando Sánchez Costa

Gràcies, presidenta. Jo estic també molt content d'estar avui aquí amb tots vosaltres i espero que alguns de vosaltres, que heu demostrat fusta política, com deia també el diputat Sabaté, per la passió que heu posat en les vostres intervencions –perquè la vocació política també es veu en la passió que un hi posa–, pugueu estar aquí en el futur, si Déu vol.

És una notícia molt positiva que un grup de joves compromesos, espero que també ho hagueu passat bé, us hagueu conegut, hagueu ampliat el vostre cercle d'amistats i hagueu après, també. Desitjo també que entre alguns de vosaltres s'hagi desvetllat una mica aquella vocació, allò de dir: «a mi m'agradaria treballar aquí en el futur.»

Deia algú, em sembla que és el diputat d'Iniciativa que ha parlat, deia: «Avui som diputats i demà serem joves.» Doncs, la presidenta d'aquest Parlament sap molt bé que en aquesta legislatura hi ha bastants diputats joves. Per tant, es pot ser diputat i també es pot ser jove, i teniu aquesta possibilitat per la qual us encoratjo a treballar i, com deia ell també, a organitzar-se, a defensar les vostres idees.

Perquè la democràcia, abans que cap altra cosa –i abans s'apuntava–, és el compromís de tirar entre tots les coses endavant. És a dir, la *res publica*, la cosa pública no és una cosa dels polítics, és una cosa de tots i aquest és el sentit originari de la paraula democràcia.

I avui dia que es critica tant el poder, m'agradaria compartir amb vosaltres una reflexió que ja m'han sentit alguns companys. El poder en realitat és ambivalent, no és bo ni dolent, és una palanca de doble direcció, és com un trampolí. Amb el poder tu pots fer o molt de mal o molt de bé, o moltes coses positives o moltes coses negatives, pots multiplicar la teva capacitat.

Per tant, si en teniu ganes, si en sabeu, si teniu idees, vinga, a per elles.

Bueno, también me alegro..., quiero hacer una defensa de la democracia liberal, porque hoy en día hay muchos que vuelven a hablar de democracias populares, de democracias asamblearias, de democracias... Recordemos que las democracias populares han llevado a muchos regímenes totalitarios.

Por tanto, felicito vuestro compromiso con la democracia, con el bien común. Y también se puede hacer política en la universidad. Por tanto, podéis empezar haciendo política universitaria, que sino solo queda en manos de algunos la movilización universitaria.

Pues, muchas felicidades y espero que nos veamos en el futuro.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula la senyora Lorena Vicioso.

Lorena Vicioso Adria

Gràcies, presidenta. Bé, abans de tot, agrair-vos l'exemple que ens heu donat, de veritat. M'ho he passat molt bé i he après moltíssim de vosaltres.

Com bé sabeu o podeu veure, sóc nova en aquesta legislatura i m'ha sorprès una cosa i us ho volia dir. Crec que heu imitat el que veieu a la tele, ho crec... (*Remor de veus.*) No és una crítica, evidentment podeu fer el que vulgueu, però crec que és això.

I us explicaré una cosa. Aquí, dins del Parlament, hi ha una Comissió de Polítiques de Joventut, que com ve sabeu el proper ple és monogràfic. I us he de dir que en aquesta Comissió de Polítiques de Joventut tots els diputats i diputades que la formem som nous i no tenim això, o sigui no portem darrere aquesta motxilla de ser d'un lloc o ser d'un altre. O sigui, reivindicuem el fet de fer política pensant en l'interès general de tothom.

I per tant, m'ho he passat molt bé, la veritat, però us recomanaria o us demanaria que veieu les coses per solucionar els problemes i no tant basant-vos en els prejudicis que moltes vegades es fan dels polítics.

Us he de dir que aquesta moció me la miraré, la llegiré, ho parlarem segurament tots els diputats que formen part d'aquesta comissió i agafarem moltes idees, i potser tot –us ho he de dir–, potser ho agafarem tot, d'acord? I estigueu tranquils, espero que la setmana que ve estigueu aquí amb nosaltres i poder discutir i veure com discutim els problemes reals dels joves.

Per altra banda, trobo que és molt interessant i em preguntava el mateix que el meu company Oriol. No sé si heu escollit la moció o si us ha tocat, no ho sé, però és molt actual. I és molt actual i em serveix a mi molt per explicar-vos una cosa i una reivindicació des del nostre grup i des de la gent que jo represento, i és que l'espai públic és un espai molt important.

Vosaltres sabeu que estem en democràcia, que votem cada quatre anys i que hi ha espais com les ILP per poder transmetre des de la ciutadania aquí, al Parlament, les qüestions que preocupen la gent del carrer, la gent del poble.

Però us he de dir que avui heu après una manera de fer política; hi ha moltes maneres de fer política i això es fa també al carrer, això es fa també en l'espai públic de què vosaltres heu parlat.

Hi ha diferents tipus d'implicació política: els partits, les associacions, les plataformes, els sindicats i l'ocupació de l'espai públic per reivindicar el que ens agrada i el que no ens agrada.

Un noi, l'altre dia, parlant sobre el ple monogràfic sobre joves..., hi havia un noi que ve del món del lleure i que em deia, ell m'explicava que la participació de la gent jove des de molt petit, en consells, en plataformes, en el món del lleure, en caus, en esplais, això fa que en un futur aquests joves siguin molt més democràtics, que aquests joves s'impliquin molt més en les seves preocupacions diàries.

I quines maneres diferents hi ha de fer polítiques? Doncs, es fan amb eleccions també que es represen-

ten, com vosaltres veieu, en aquest Ple; però hi ha manifestacions, hi ha consells locals, hi ha vagues, hi ha ILP, hi ha multitud d'implicació política i maneres de fer polítiques que és això el que ens heu de fer arribar a nosaltres.

I per què és important la implicació en la política? No només en aquesta política que avui i durant aquesta setmana heu après, sinó en les que us dic, al carrer, en manifestacions, mostrant sempre la vostra conformitat i la vostra disconformitat amb el que vosaltres esteu d'acord o no. Per què és important? Perquè ningú, ningú vindrà a canviar les coses per nosaltres. Ens hem d'implicar nosaltres a l'hora de canviar les coses.

I, si us plau, una de les coses que per a mi també és molt important: recordem que avui estem aquí, avui els diputats estem aquí; demà, no, i demà serem persones normals, com som cada dia. Que la política no és una professió. Que la política..., estem aquí per representar la població durant un determinat temps només. Però recordem que això no és una professió, és un dret i és un deure que les persones tenim a l'hora de ser escollides i representar la població en aquest ple.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

A continuació, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el senyor Carlos Carrizosa Torres.

Carlos Carrizosa Torres

Hola, bon dia a tots. Jo, la veritat és que mentre parlaven els meus companys estava pensant què us diria jo, i pensava..., és que no ho sé, no ho sé... Pensar que sou universitaris i que un de vosaltres ha dit que ho teniu molt malament amb la feina –i que és veritat–, i que tenim xifres, tots, que demostren que això és un fet..., que teniu un futur incert, però a la vegada, no sé si és perquè jo crec que s'ha de ser sempre optimista i jo penso que en sóc, pensar que vosaltres sou privilegiats, també, perquè heu accedit a la formació universitària i això, primer que us donarà més possibilitats de treballar, d'assolir a la feina unes cotes més altes de responsabilitat i també de consideració en el vostre entorn.

I també, a més a més, que sereu persones que trobareu feina abans que molts dels que no han acabat la seva formació obligatòria, que són un 30 per cent dels nois i de les noies que comencen a estudiar, i vosaltres l'heu acabada i esteu a la universitat, doncs..., vosaltres tindreu una responsabilitat perquè, com a la «peli» aquella... –jo sempre ho comento perquè, no sé, deu ser que no som tan cultes com eren les generacions d'abans–, que citaven Herodot i tal, i nosaltres..., jo us citaré el *tio Ben*, d'*Spiderman*, quan li deia a l'*Spiderman*: «*Un gran poder requiere una gran responsabilidad*», le decía.

I vosaltres teniu, amb la vostra formació, teniu una gran responsabilitat, perquè sereu, dintre d'uns anys, les persones que formaran opinió, l'opinió dels altres, i vosaltres, en el vostre entorn, quan tingueu professi-

ons derivades del vostre títol universitari, moltes persones pensaran, escoltaran a veure què dieu vosaltres per saber si allò que heu dit és..., s'apropa d'alguna forma a la veritat o a les coses que estan bé de pensar. I per això, perquè també sereu formadors d'opinió, volia també fer esment que en els temps en què vivim, que sembla que sigui difícil expressar opinions que no són les majoritàries, us vull animar que vosaltres sempre expresseu les opinions, fins i tot quan penseu que les vostres opinions no són les de la majoria.

I ahora también, en homenaje a los diputados que nos han representado y que han cambiado al castellano y al catalán, y han hecho esta buena intervención, os diré también que yo os hablo ahora en castellano, y que estamos en el Parlamento de Cataluña, que solemos utilizar este otro idioma, de Cataluña, y que no por ello creo que tengamos que disculparnos, y por eso lo quiero decir expresamente, eso, que aquí se puede hablar, y de hecho hablamos y ninguno creo que tengamos que disculparnos por hacerlo también en castellano.

Y esto era la única puntadita política que me parece que a lo mejor la presidenta ha fruncido un poco el ceño, pero espero que me lo haya permitido porque para eso somos los de Ciudadanos.

Gracias.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Comencem, comencem..., què falta..., ah, sí! (*La presidenta riu.*) En nom de Convergència i Unió, té la paraula la senyora Mireia Canals.

Mireia Canals i Botines

Gràcies, presidenta, diputada, diputats, molt honorable president, consellers, conselleres, diputats i diputades... Aquesta Setmana del Parlament Universitari no ha estat fruit de la improvisació, agrair-ho als Serveis Educatius del Parlament, als voluntaris, als becaris, a tots els professors amb qui hem tingut també ocasió de compartir..., i a vosaltres la vostra implicació. La prova d'aquesta activitat és la voluntat d'obertura per part nostra, eh?, perquè pugueu veure i viure la nostra feina, que és dur a terme les voluntats dels ciutadans i ciutadanes d'aquest país.

Ja ho deia la presidenta, aquesta és la tasca de tots, com ho és el nostre país, i aquí és on nosaltres els representem. Nosaltres esperem que els objectius de fer conèixer el funcionament polític de la institució, la seva estructura i les funcions de les persones que els representen hagin estat del tot acompanyats. Vosaltres sou el present i sou el futur de la nostra nació i us demanem que us mantingueu amatents i que continueu amb aquesta tasca d'implicació que heu demostrat fins ara. Per tot això us felicito, i de fet us demano el vostre suport al procés nacional que hem engegat, un procés nacional que té una aturada el 1714, una segona aturada el 1939 i una darrera aturada l'any 2012, quan el poble de Catalunya diu que ja n'hi ha prou i decidim que volem seguir caminant com a estat propi per tal de po-

der, doncs, mantenir els tres valors que representen la nostra societat, que un és el manteniment de l'estat del benestar de la nostra societat, la pervivència i la millora de la nostra economia, i el progrés de la nostra nació.

Us agraeixo el debat, em sento, de fet, afortunada, eh?, d'haver pogut compartir el debat amb vosaltres, i després també, dir-vos que podeu trobar-nos a la web del Parlament, hi tenim les nostres adreces de correu electrònic per si voleu contactar amb nosaltres, que precisament estem per a això, per escoltar-vos, eh? I bé, vaja, moltes gràcies, us felicito per la vostra feina feta, perquè, com deia el president Pujol, la feina ben feta no té fronteres.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Ara passem al punt cinquè, que és la lectura de la declaració institucional aprovada per la totalitat dels grups parlamentaris simulats, és la declaració sobre el paper dels joves en la construcció de la ciutadania, amb motiu de la celebració de l'Any Europeu de la Ciutadania. Té la paraula, per llegir aquesta declaració, la diputada Irina Farré, secretària segona de la mesa de la Setmana del Parlament Universitari.

Declaració

del Parlament Universitari de Catalunya amb motiu de la l'Any Europeu de la Ciutadania

Irina Farré Freixas

Gràcies, molt honorable presidenta, bon dia a tothom, molt honorable president de la Generalitat, consellers, conselleres, il·lustres diputats i diputades, bon dia a tothom.

«La Setmana del Parlament Universitari, amb motiu de l'Any Europeu de la Ciutadania, manifesta la necessitat d'incentivar la participació ciutadana en la vida pública europea per a contribuir al debat sobre les polítiques d'interès col·lectiu. Els joves d'aquest Parlament, amb la finalitat de consolidar els drets i les llibertats inherents a les persones, més enllà de les relacions estatals, constatem la necessitat d'impulsar la interacció entre els pobles i, en definitiva, entre les persones que els integren. En el context actual de gran crisi, no solament econòmica sinó eminentment de valors, el jovent hem de ser el motor de canvi que advoqui per una democràcia real i directa com a horitzó comú que ha de cohesionar les societats en el futur. La indignació, l'apatia i la frustració que sentim les hem de convertir en afany de realització, en motivació i en esperança per a millorar personalment i col·lectivament. La joventut ha de ser l'espurna i la il·lusió, la que impulsi un moviment ciutadà transversal que a partir de les noves eines canalitzi les demandes ciutadanes intergeneracionals, interclassistes i internacionals.

»Recordant que el 2012 fou l'Any Europeu de l'Envel·liment Actiu i de la Solidaritat Intergeneracional, volem remarcar que nosaltres només som la guspira,

i que la col·laboració amb els que ens han precedit, aquells qui tenen el valor de l'experiència, pot millorar la nostra societat, sense deixar de banda tot el que s'ha aconseguit, sovint en circumstàncies molt més adverses que les actuals. Dins d'aquest marc, que requereix renovació política i regeneració democràtica, considerem que la Setmana del Parlament Universitari fomenta la participació ciutadana i contribueix a donar perspectiva política respecte a les institucions, que se solen veure allunyades de la població.

»La informació i el debat, com a eixos vertebradors, ajuden a generar aquest nou horitzó més plural i heterogeni. Per tal d'arribar a aquest nou horitzó, que no sigui imposat per res ni per ningú, on les persones esdevinguin les responsables i protagonistes de la construcció del seu destí, els joves hem de ser els impulsors d'aquesta ciutadania compromesa i participativa.»

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

I ja arribem ara al darrer punt de l'ordre del dia...

Cloenda de l'acte

Que és la cloenda. Ja sé que avui encara teniu algunes altres activitats, però avui, i en aquest moment, serà la cloenda formal del Ple universitari. Jo voldria parlar de dues o tres coses, una primera que crec que és molt important, és que avui esteu aquí però que és necessari que penseu d'on veniu, qui sou. Teniu entre vint i trenta anys, i els primers vint anys de la vida d'una persona són essencials, perquè són aquells anys en els quals els pares, els professors, els mestres, ens ajuden a fer-nos com a persones, a créixer, i la transmissió dels valors que rebem a casa nostra, a casa vostra, allò us marca per a tota la vida, encara que no ho penseu, però això marca per a tota la vida, i marca aquells valors que són molt importants per a ser persones. Marca el valor de l'esforç, del treball, de la iniciativa, el saber compartir, la tolerància, el respecte.

I això va amb tu, sempre, i per tant crec que és bo que quan acabeu aquesta Setmana de Parlament Universitari, com quan s'acaba una etapa, un ha de fer balanç i ha de dir, ha anat bé, no ha anat bé, ha fallat això, ha millorat això... Doncs el primer que jo us demano és que penseu..., esteu aquí, en primer lloc, gràcies a les vostres famílies i als vostres educadors, perquè us han pogut ajudar a ser universitaris, i això és molt important, i per tant heu pogut accedir a una formació superior, i a més teniu la sort –perquè jo crec que ha estat una sort i un privilegi–, poder participar en aquesta setmana parlamentària.

On sou ara? Doncs heu acabat uns estudis, el curs, la carrera, continuareu..., ara tindreu unes setmanes de vacances, però, com he dit abans, heu pogut accedir a la universitat, i jo us aconsello que us esmerceu, que treballeu força, que dediqueu temps a allò que sentiu molt sovint per part dels polítics o de persones que

tenen potser capacitat per poder parlar-ne en públic, de l'excellència. És important i necessària per al nostre país, per a Catalunya, l'excellència. I l'excellència l'hem de demanar tots, però molt especialment els joves, perquè són el futur, i sereu el futur.

Heu estat una setmana aquí treballant, i us hi han ajudat les unitats de Serveis Educatius del Parlament, altres unitats del Parlament, professors i professores d'universitats, col·laboradors..., moltes persones que avui han estat aquí. Algunes ja ho han fet durant quasi els nou anys que portem d'aquest seminari, d'aquest Parlament Universitari, altres són noves, i altres vindran nous, i potser alguns de vosaltres, l'any que ve, fareu de col·laboradors perquè us ha agradat i heu pensat, doncs, mira, si puc, l'any que ve ho faré.

Doncs aquest «si puc l'any que ve ho faré», us ho apunteu a l'agenda i l'any que ve ho recordeu, perquè és important, perquè l'experiència que heu viscut val la pena transmetre-la a altres joves com vosaltres, i per tant, en aquest sentit, us vull felicitar per la feina feta, però sou vosaltres els que haureu de fer el vostre propi balanç. Des d'aquesta taula ho hem vist bé, les paraules dels diputats i diputades que m'acompanyen han anat en aquest sentit i, a més, és veritat. Us hem sentit defensant el projecte de llei d'espais públics i la moció d'ocupació, i totes dues tenen un sentit clar en la vostra edat i en aquest moment.

El primer perquè en defensar un projecte de llei sobre espais públics comenceu dient «salvar la convivència i la cohesió social», i això és importantíssim, el respecte a l'altra persona, el respecte a la diversitat, la tolerància, la defensa de la llibertat, fins on arriba aquesta defensa... I vosaltres ho heu traslladat al projecte de llei, i us en felicito. I respecte a la moció, ja us ho he dit abans, crec que reuneix tot allò que vosaltres creieu que és necessari, i, per tant, encara que és cert que el 50 per cent dels diputats d'aquesta desena legislatura són tots nous –i això que la Lorena deia abans és veritat, el 50 per cent són nous–, per tant, hi ha una gran renovació en la vida política, també és cert que hi ha molts diputats joves, i que aquests diputats joves..., no només ells, tots els altres hauran de pensar en el que vosaltres heu escrit aquests dies.

I estic convençuda que el ple extraordinari sobre joventut acabarà bé. Moltes vegades el debat pot ser més en positiu, més en negatiu, més agre, no tant, però jo crec que el debat de joventut, en el qual es van posar d'acord tots els partits polítics, va amb una finalitat molt clara, que és sortir de la crisi econòmica que estem patint des de fa temps i buscar alternatives, entre les quals és absolutament necessària la recerca de feina per a la gent jove.

Però per trobar feina, per frenar la taxa d'atur, necessitem generar llocs de treball, i per això, com deia abans també el diputat d'Esquerra Republicana, necessitem petites i mitjanes empreses, grans empreses que tinguin incentius per poder crear llocs de treball. Ho necessitem.

I tingueu clar que des d'aquí ho veiem molt clar tots els diputats i diputades, i que hi ha temes i hi ha àm-

bits en què és difícil trobar-nos amb contradiccions, sinó que busquem la manera de posar-nos d'acord.

Per tant, felicitats a tots per les dues propostes i també per la Declaració amb motiu de l'Any de la Ciutadania.

Vull recordar que l'any que ve, any 2014, hi ha eleccions al Parlament europeu i la Unió Europea ens mana molt més del que nosaltres pensem i del que vosaltres penseu. Moltes polítiques que hem de fer ens vénen manades per la Unió Europea. Per tant, és molt necessari participar-hi, molt necessari votar, perquè els nostres representants a Europa treballaran per les polítiques de Catalunya si tenim molt catalans a Europa defensant aquestes polítiques.

I en aquest sentit sí que us demano una gran participació, perquè no és només una participació escassa en els joves, sinó en tota la població en general. Dóna la impressió que malgrat que Catalunya sempre ha mirat amb ulls europeus i va ser la primera que va defensar l'entrada a la Unió Europea, quan arriben aquestes eleccions les veiem tan llunyanes que ens és molt difícil convèncer la gent que hi participi.

I jo crec que això és molt important. I vosaltres això ho heu de transmetre. Heu tingut el privilegi de ser aquí aquesta setmana. Heu estat compartint la vida parlamentària amb 135 diputats i diputades, amb membres del Govern, amb el president de la Generalitat, amb moltes persones. Doncs, aquesta vida que heu compartit durant aquesta setmana, aquesta experiència no us l'heu de quedar per a vosaltres, l'heu de transmetre. I una primera obligació o un primer desig que jo us faig és «recordeu les eleccions europees, són molt i molt importants».

I recordeu també tots els que sou d'aquí, tots els que viviu i treballeu a Catalunya, que viviu en un moment històric crucial per a Catalunya i per al seu futur. I que, ens agradi o no ens agradi, decidir el nostre futur és

molt important que puguem tenir la llibertat per decidir-lo. És molt important el moment que estem vivint. I malgrat puguin haver-hi –i, a més, amb tot el respecte i tota la legitimitat– partits, que hi hagi entitats que no estiguin d'acord a fer una consulta al poble de Catalunya, n'hi ha molts altres que sí. I l'important és saber què és el que vol el poble de Catalunya.

I per tant, en aquest sentit també us demano que si-gueu ciutadans participatius, ciutadans conscients. I també m'agradaria que d'aquí a uns anys poguéssiu veure des de casa meua –perquè en aquell moment ja no serà des d'aquesta cadira–, pugui veure les vostres cares o algunes de les vostres cares defensant de veritat ja, i no simuladament, les polítiques que interessin el poble de Catalunya.

Estic convençuda que alguns de vosaltres sortireu i tindreu vocació política. I us dic «vocació política», perquè per dedicar-se a la política un ha d'estar vocacionalment cridat. La política és servei a la comunitat. Hi poden haver polítics, persones que no actuïn correctament, però és una minoria, com pot passar en altres professions. La majoria de polítics s'hi dediquen amb veritable vocació i ho fan pensant en el seu país, pensant en la seva comunitat, pensant en el seu poble, en el seu barri.

Per tant, gràcies per la vostra participació; gràcies per aquesta setmana de treball, quan podíeu estar de vacances, i gràcies també perquè, segur, que seguireu amb la vostra formació i el dia de demà sereu les persones que estareu en aquesta taula o asseguts en aquests escons de veritat.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La sessió s'aixeca a dos quarts d'una del migdia i sis minuts.

Annex

Llei de l'ocupació de l'espai públic

Preàmbul

Catalunya, com a nacionalitat, vol ser un espai de convivència i acollida. Gràcies al seu clima com a país mediterrani, moltes de les activitats socials es desenvolupen al carrer i als espais lliures. Perquè puguin constituir un bon marc on es desenvolupi la convivència volguda, aquests espais s'han de regular perquè siguin de tothom i per a tothom.

Més endavant, s'incorpora una visió democràtica dels espais públics. Així, a l'ocupació dels espais públics per a la convivència i el mercadeig de béns, cal afegir-hi un ús social per a la manifestació de la seva opinió i per a les esferes democràtiques, on es permet la capacitat de manifestació i anunci d'opinions sense pors ni restriccions. Aquesta nova visió de l'espai públic s'emmarca en el més pur sentit de les democràcies socials i de dret.

La suma d'aquests nous usos de l'espai públic als ja existents fa néixer la necessitat de regular-los i acotar els drets de tota la ciutadania.

La gestió democràtica de l'espai públic ha de fer repassar i repensar la seva essència des d'una triple vessant: quins són els usos i els abusos de l'espai públic i els seus usuaris, quin és el paper del regulador democràtic (planificar, regular, legitimar, prohibir...) i, finalment, quins han d'ésser els principis orientadors (accessibilitat, obertura, adaptació, integració, però també restricció i prohibició).

L'article 21.1 de la Constitució reconeix el dret de reunió pacífica i sense armes, i estableix que l'exercici d'aquest dret no requereix autorització prèvia. Així mateix, el segon apartat del mateix article estableix que, en el cas de reunions en llocs de trànsit públic i manifestacions, cal comunicació prèvia a l'autoritat, la qual només pot prohibir-les si hi ha raons fonamentades d'alteració de l'ordre públic, amb perill de persones i béns. Aquest article està integrat en la secció primera del capítol II del títol I de la Constitució, que requereix una llei orgànica per a desplegar-se, d'acord amb l'article 81 de la mateixa Constitució.

No obstant això, l'article 4.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix que els poders públics de Catalunya han de promoure el ple exercici de les llibertats i els drets reconeguts per l'Estatut, la Constitució, la Unió Europea, la Declaració Universal dels Drets Humans, el Conveni europeu per a la protecció dels drets humans i els altres tractats i convenis internacionals subscrits per Espanya que reconeixin i garanteixin els drets i les llibertats. L'Estatut, doncs, permet la regulació de l'exercici d'aquest dret, d'acord amb les seves competències, amb l'objectiu de promoure el ple exercici del dret de reunió pacífica, entre altres.

Com s'ha vist, però, l'ús de l'espai públic no s'escapa en la regulació del dret fonamental de reunió, sinó que s'estén a altres camps de la convivència que afecten

el tràfic mercantil i aspectes relatius al respecte per la diversitat cultural i per la igualtat entre les persones.

Aquesta llei neix amb la voluntat de regular i ordenar l'ús de l'espai públic.

En el capítol I es delimiten l'objecte i l'àmbit d'aplicació de la llei i s'estableixen les definicions pertinents per tal de clarificar cada concepte i de fixar l'abast de l'espai públic.

En el capítol II es defineixen els diversos usos de l'espai públic i es determinen els usos autoritzats i les limitacions d'ús. Així, es distingeix entre l'ús normal, un ús de l'espai públic quan és distorsionat per l'ús de vehicles, la regulació de l'espai públic quan es tracta d'ocupacions massives per part de ciutadans, i la regulació d'aquest espai quan és de llarga durada o permanent. També es determina un règim especial per a usuaris i espais que requereixen un tractament especial.

Té una transcendència especial el fet que aquesta llei s'ocupi, per primer cop a l'Estat i sense envair competències i àmbits d'altres poders i normes, de la restricció de la celebració d'escarnis i de la sanció en cas d'incompliment.

També troba cabuda en aquesta norma un nou fenomen social, les acampades en el nucli urbà, que són una forma de manifestació que ultrapassa el dret de reunió emparada per l'article 21.1 de la Constitució, ja que neix amb vocació de permanència i no de mera reunió. No es tracta, doncs, de l'exercici d'un dret fonamental sinó d'un altre fenomen social, i, per tant, pot ésser tractat en una llei com aquesta.

En el capítol III s'estableix el paper de l'Administració pública respecte de l'ús de l'espai públic. Es determinen les seves atribucions i els procediments davant les seves eventuals intervencions.

En el capítol IV, que clou la llei, s'estableix un règim sancionador i es tipifiquen les conductes que mereixen, des de la perspectiva de la garantia dels drets democràtics, un desvalor que la societat i els seus poders públics han de vetllar per evitar, i per això esdevenen sancionables. Es determinen els responsables de les conductes que constitueixen infracció, les infraccions es tipifiquen en lleus, greus i molt greus i se n'estableixen les sancions administratives pertinents.

Capítol I. Disposicions generals

Article 1. Objecte i àmbit d'aplicació

1. L'objecte d'aquesta llei és regular les condicions d'ús de l'espai públic.

2. Les finalitats d'aquesta llei són:

a) Assolir i mantenir un clima de civisme, de convivència social i de respecte mutu per a fomentar les relacions solidàries, tolerants i respectuoses.

b) Preservar l'espai públic com a lloc de convivència on totes les persones puguin desenvolupar en llibertat activitats d'expressió, de circulació, d'oci i de trobada, amb respecte ple a la dignitat i als drets de la resta de ciutadans.

c) Permetre en l'espai públic les expressions culturals, polítiques, lingüístiques, religioses i de formes de vida diverses existents en el territori de Catalunya.

3. Són objecte d'aplicació d'aquesta llei tot tipus d'utilització i ocupació dels espais públics que no són regulats per cap altra norma vigent de rang igual o superior.

4. Resten excloses de l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei:

a) Les conductes regulades per les normes de trànsit i seguretat viària.

b) Les normes mercantils de tràfic ordinari.

c) Les normes reguladores del dret de manifestació, en els termes establerts per la norma que correspongui.

d) Qualsevol aspecte rellevant pel que fa a l'espai públic no regulat per aquestes normes troba empara en les prescripcions d'aquesta llei.

e) Totes les activitats individuals o col·lectives que impliquen una ocupació puntual de la via pública, d'acord amb la normativa municipal reguladora d'aquest tipus d'esdeveniments, els quals requereixen un permís municipal específic.

f) Totes les activitats que requereixen una llicència municipal específica per a desenvolupar l'activitat econòmica (parada comercial, música al carrer, entre d'altres).

Article 2. Àmbit d'aplicació objectiva

1. Aquesta llei és aplicable a tot el territori de Catalunya.

2. Les mesures de protecció regulades per aquesta llei han de garantir el respecte a l'expressió de la diversitat i el reconeixement de la igualtat i de la dignitat humana en l'espai públic.

3. Les mesures de protecció regulades per aquesta llei afecten els béns de servei o usos públics de titularitat pública i també construccions, instal·lacions, mobiliari urbà i altres béns i elements de titularitat pública, com ara voreres, carrers, vies de circulació, places, avingudes, passejos, passatges, parcs, jardins, platges i esculleres, i altres espais i zones verdes i forestals, ponts i passarel·les, túnels i passos subterranis, aparcaments, fonts i estanys, àrees recreatives, edificis públics, mercats, museus i centres culturals, col·legis, cementiris, piscines, complexos esportius i llurs instal·lacions, estàtues i escultures, bancs, fanals, elements decoratius, senyals viàries, arbres i plantes, tanques i altres béns de naturalesa similar.

4. També resten compresos en les mesures de protecció d'aquesta llei els espais, els béns i les institucions d'altres administracions públiques diferents de les nacionals o els que, tot i ésser de titularitat privada, estan destinats a l'ús públic, com ara vehicles de transport, bicicletes, aparcaments de bicicletes, marquesines, parades de transport públic, de ferrocarril o d'autocar, contenidors i altres elements de naturalesa similar, tanques, cartells, anuncis, rètols o altres elements publicitaris, quioscos, terrasses, tendals, jardineres i altres béns de naturalesa igual o similar.

Article 3. Definicions

Als efectes d'aquesta llei, s'entén per:

a) *Espai públic*: l'espai de titularitat pública o privada, de caràcter urbà o rural, que pot ésser usat lliurement i sense requisit d'accés, en el qual es poden desenvolupar activitats socials en tots els horaris o en horaris concrets.

b) *Utilització de l'espai públic*: la realització de qualsevol tipus d'activitats permeses per l'ordenament jurídic a l'espai públic. S'hi inclou la lliure expressió de la diversitat i el reconeixement de la igualtat entre les persones.

c) *Ocupació de l'espai públic*: la realització a l'espai públic de qualsevol tipus d'activitats permeses per l'ordenament jurídic que obstaculitza el desenvolupament d'altres activitats d'utilització de l'espai públic.

d) *Escarni*: l'activitat d'un grup de persones consistent en la utilització durant un temps indeterminat de qualsevol espai públic proper al domicili, la zona de treball o la zona de referència d'un altre individu, amb l'objectiu de manifestar-li contrarietat respecte a les seves actuacions o opinions.

e) *Acampada urbana*: l'ocupació de l'espai públic en exclusiva per part d'un grup de individus durant més d'un dia, que inclou la pernòctació de tot el grup o d'una part, amb la voluntat de fer divulgació pública o protestar respecte d'alguna idea o respecte d'algun posicionament polític.

f) *Mobiliari públic*: els equipaments de la via pública (papereres, contenidors, bancs, enllumenat, cabines telefòniques, bústies de correus, senyals de trànsit, senyals informatius, panells), que han estat sufragats per l'erari públic i que constitueixen un servei bàsic comú o que tenen un ús públic.

Capítol II. Condicions d'ús de l'espai públic

Article 4. Drets

1. Tot ciutadà té els drets següents:

a) Dret a la utilització dels espais i els béns en condicions òptimes. L'espai públic constitueix un espai preferent per a l'exercici de les llibertats fonamentals i les llibertats públiques reconegudes per l'Estatut d'autonomia, la Constitució i els tractats internacionals subscrits per l'Estat espanyol. Tots els ciutadans tenen dret a gaudir dels espais públics i els béns públics en condicions òptimes de seguretat, funcionalitat, estètica i salubritat. S'entén per *condicions òptimes* que tota la ciutadania tingui garantit el reconeixement d'igualtat. Aquest dret d'ús o d'ocupació resta limitat pel dret aliè a un gaudi idèntic dels espais públics, a la integritat dels béns públics i privats d'ús públic i al compliment de les disposicions legals aplicables.

b) Dret a la tranquil·litat i al descans. Els usuaris dels espais públics no poden incomplir en cap moment les disposicions vigents en matèria de contaminació acústica.

c) Dret a la circulació afable. Tot individu té dret a no ésser abordat a la via pública amb l'oferiment de béns

o serveis o amb la comunicació no desitjada d'idees, a no ésser interferit mentre circula lliurement i a no observar-li la lliure deambulació amb dispositius que li impedeixin la mobilitat, l'incomodin o impliquin algun risc. Resta garantida l'exclusió de la possibilitat de comprar, a l'espai públic, sexe o qualsevol tipus d'articles o substàncies no legalitzats.

d) Dret universal a l'espai públic i a la convivència. Tot individu té dret universal a l'espai públic i a la convivència en un ambient de civisme entre els individus, els col·lectius i les institucions en què es respecti tota manifestació pública de qualsevol creença o ideologia, que es desenvolupi en el marc que estableix la Constitució, la legislació vigent i aquesta llei. Es garanteix el dret de tots els ciutadans a circular per l'espai públic amb la cara i el cap descoberts sense que cap individu o col·lectiu pugui impedir-ho ni regular el contrari.

e) Dret a sol·licitar la intervenció de l'autoritat. Tot ciutadà té dret a sol·licitar el suport eficaç de les autoritats si és perjudicat per actituds o activitats tipificades com a inadequades per aquesta norma o per qualsevol disposició legal vigent.

Article 5. Deures

1. Tot individu, en l'exercici dels drets regulats per l'article 4 i en l'àmbit d'aquesta llei, té el deure de contribuir activament a propiciar i mantenir una convivència cívica en harmonia, que permeti la llibertat de tots els individus, amb el límit essencial del respecte als altres.

2. Els individus, sens perjudici de la resta d'obligacions legalment establertes, tenen els deures següents:

a) Complir les normes de convivència establertes per la normativa vigent, aquesta llei i les ordenances i reglaments municipals.

b) Respectar la convivència i la tranquil·litat dels individus. Cap comportament no pot menystenir els drets d'altres persones, atemptar contra llurs llibertats ni ofendre les conviccions i els criteris generalment admesos sobre convivència. Totes les persones han d'abstenir-se de qualsevol conducta que suposi abús, arbitrariedad, discriminació o violència física o coacció de qualsevol tipus i nivell.

c) Respectar i conservar els béns i les instal·lacions objecte d'aquesta llei i l'entorn mediambiental.

d) Usar els béns i serveis públics i privats d'acord amb llur funció i destí.

e) No embrutar ni degradar voluntàriament de cap manera els béns ni les instal·lacions públiques objecte d'aquesta llei.

f) Atendre les indicacions dels cossos i les forces de seguretat, les policies locals i el personal de serveis habilitats i competents.

g) Respectar el lliure exercici dels drets reconeguts a la resta dels individus.

Article 6. Ús de l'espai públic

1. L'espai públic pot ésser usat lliurement en allò que no contradiu les lleis. Es reconeix el dret a circular amb el rostre i cap descoberts. Les persones que facin ús

de la via pública amb el rostre cobert podran ser identificades i corresponentment sancionades quan les forces i els cossos de seguretat de l'Estat ho estimin convenient atenent a criteris de seguretat pública, i d'acord amb la regulació corresponent.

2. Els actes de concentració en espais públics que apleguen més de vint-i-tres persones, tant si són mòbils com estàtics, s'han de comunicar a l'Administració pública amb un mínim de deu dies d'antelació, o en vint-i-quatre hores en cas que s'acrediti situació d'urgència, la qual només els pot denegar modificant-ne el traçat del recorregut o la ubicació en el cas que hi pugui haver riscos per a la seguretat i se'n pot demanar la justificació dels canvis. Tanmateix, es consideren en una categoria especial els actes de concentració en espais públics que apleguin més de deu persones que siguin considerats amb criteris prèviament establerts per part de les autoritats de les corresponents forces i cossos de seguretat de l'Estat.

3. En aquests actes d'utilització d'espais públics es poden utilitzar equips d'augmentació de la veu, sempre que no excedeixin els límits permesos per la normativa municipal de contaminació acústica, mesurats en decibels.

4. En aquests actes d'utilització d'espais públics es poden utilitzar pancartes i altres formes de comunicació escrita pública, sempre que no deteriorin el mobiliari públic.

Article 7. Prohibicions d'ús de l'espai públic

1. Resta prohibit l'ús inadequat de l'espai públic si impedeix el trànsit i l'ús de les vies i l'espai públic, si causa molèsties als ciutadans o si l'ús de l'espai públic no ha estat comunicat degudament a les autoritats públiques.

2. Resten prohibits els actes vandàlics que causen destrosses o posen en perill o causen danys a les persones, els béns o les instal·lacions de l'espai públic.

3. Als efectes d'aquesta llei, són actes vandàlics:

a) El deteriorament del mobiliari urbà per mitjà de qualsevol acció voluntària que en faci desmerèixer el valor decoratiu, artístic o d'utilitat pública.

b) L'elaboració d'inscripcions o l'enganxada de cartells en els tancaments d'elements de mobiliari urbà o en qualsevol altre element de l'espai públic.

c) La manipulació i el consegüent deteriorament de canonades i subministrament d'aigua, llum i gas.

d) Qualsevol altre acte de la mateixa naturalesa.

4. Resta prohibida la manipulació no autoritzada d'elements situats o pertanyents a les zones verdes de la ciutat o platges si implica un rebuig inexcusable a uns espais especialment disposats per al lleure i gaudi de la ciutadania, concretament les accions següents:

a) Manipular de manera maliciosa arbres i plantes: tallar, arrencar o partir arbres; pelar o arrencar-ne l'escorça; utilitzar-los de suport per a hamaques, llits o penja-robes, o altres utilitats de naturalesa similar pròpies d'un campament.

b) Deteriorar de manera malintencionada la gespa i zones enjardinades ornamentals.

c) Fer foc, llevat que es faci en llocs expressament autoritzats, amb les cauteles pertinents i amb l'autorització de les autoritats corresponents.

d) Banyar-se en fonts, estancs i llocs similars de l'espai públic, rentar-hi roba o llençar-hi qualsevol tipus d'objecte.

e) Desprendre's de residus sòlids urbans que, per llur naturalesa, haurien d'ésser domiciliaris i abocats als contenidors pertinents, als espais urbans.

f) Desballestar vehicles, maquinària, electrodomèstics o objectes similars a la via pública, i també fer-ho en llocs, recintes i zones privades sense l'autorització administrativa corresponent si el tipus d'activitat ho requereix.

g) Reunir-se o concentrar-se a la via pública o en llocs de trànsit públic i ingerir-hi begudes o altres substàncies psicoactives, si amb aquesta activitat s'impedeix o es dificulta la circulació rodada o el trànsit de vianants o es pertorba la tranquil·litat ciutadana o el dret al descans del veïnat, o si amb aquesta activitat es genera una alteració de les condicions ambientals per l'abandonament indiscriminat i fora dels contenidors de recollida de residus i escombraries i es produeix una restricció o una limitació de l'ús comú general de l'espai públic.

5. Aquestes prohibicions no són aplicables si les reunions o concentracions a què fa referència aquest article han estat expressament autoritzades per les autoritats públiques. En aquest cas, aquestes activitats s'han de sotmetre a les restriccions i limitacions pròpies i a les condicions establertes per l'autorització administrativa.

Article 8. Espais i usuaris susceptibles de protecció especial

1. Resten prohibides, per llur simbolisme i activitat, les activitats de manifestació i de reunió en una àrea limitada a tres-cents metres –anomenada *perímetre de pau*– de qualsevol centre de representació i debat públic. No es pot dur a terme cap activitat que aquesta llei determina com a lícita en les immediacions de consistoris municipals, cambres territorials i cambres nacionals, si escau.

2. S'han de protegir amb una cura especial les zones properes a equipaments socio-sanitaris, hospitals, centres escolars i les que tenen una rellevància especial de naturalesa turística, patrimonial o mediambiental.

3. S'han de vigilar i protegir d'una manera especial les activitats regulades per aquest article si hi participen menors d'edat. En aquestes activitats, no es pot dur a terme en cap cas la venda, el subministrament o el consum de begudes alcohòliques.

4. Els cossos i les forces de seguretat tenen plena autoritat per a fer identificar les persones i fer-ne les comprovacions necessàries, tot respectant el dret a l'honor i a la intimitat, especialment de menors, d'acord amb la Llei orgànica 1/1992, del 21 de febrer, de seguretat ciutadana, i la Llei orgànica 2/1986, del 13 de març, de forces i cossos de seguretat.

5. Els agents de l'autoritat han d'anar identificats mitjançant un codi visible en tot moment. La negativa d'identificació davant la sol·licitud pacífica i raonable de qualsevol ciutadà pot desembocar en sancions administratives de caràcter greu. Els números d'identificació s'han de registrar cada cop que el l'agent de l'autoritat en faci ús.

Article 9. L'escarni

1. L'escarni ha de respectar les limitacions següents:

a) S'ha de fer a una distància de cent metres, com a mínim, del lloc de referència de la persona escarnida.

b) Ha de permetre la circulació del trànsit rodat i la lliure circulació dels transeünts.

c) No pot assetjar ni violentar les llibertats personals dels escarnits, i en cap cas les dels membres de llurs famílies.

d) Ha de tenir una durada màxima de sis hores continuades i de cinc dies, fins i tot en còmput no successiu. En cap cas no es pot produir en els horaris habituals d'entrada i sortida dels menors que hi resideixin, si escau.

e) Pot contenir escridassades, sempre que no excedeixin el límit de decibels establert per l'autoritat local.

f) No pot deixar rastre sobre el mobiliari urbà i sobre les parets de les rodalies d'on s'ha fet.

g) En cap cas no pot haver-hi cap tipus de contacte físic entre les persones que fan l'escarni i els escarnits, ni amb els membres de llurs famílies.

Article 10. Ocupació permanent d'espais

1. Les acampades en l'espai públic amb voluntat de permanència, encara que sigui temporal, requereixen l'autorització de les autoritats públiques.

2. L'autorització a què fa referència l'apartat 1 ha de determinar:

a) Els espais específics on es poden fer.

b) L'afluència prevista de persones o d'elements d'assentament, especialment aquells que poden posar en perill la seguretat.

c) La durada màxima, expressada en hores o en dies.

d) El moment d'inici i el moment màxim de finalització.

e) El responsable de l'activitat, del qual cal indicar el nom, un document identificador i l'adreça vigent completa.

f) El responsable civil de l'activitat, a qui es pot exigir la reparació dels danys que es puguin produir.

g) L'obligació de l'establiment d'un servei propi d'ordre i seguretat, amb l'expressió de la quantia i dels noms referents.

h) Les obligacions de la recollida de brossa i deixalles, i els horaris en què s'ha de fer.

i) Les habilitacions necessàries d'espais convenientment segellats i condicionats per a les activitats d'higiene dels participants.

j) Les activitats permeses i les no permeses, entre les quals hi ha de figurar el tractament de les subjeccions dels elements d'assentament i s'ha de prohibir explícitament que es facin en arbres o amb elements fixos al sòl.

3. Es tindrà especial consideració, a l'hora d'autoritzar aquest tipus d'activitats, l'afectació en l'espai públic, en les comunicacions i en l'activitat comercial.

Capítol III. Intervenció administrativa

Article 11. Comunicació i autorització prèvies

1. D'acord amb l'article 21.1 de la Constitució, es reconeix el dret de reunió pacífica i sense armes, sense autorització administrativa prèvia. Sens perjudici d'això, s'ha de comunicar amb quinze dies d'antelació. En la comunicació s'han de detallar explícitament les activitats que s'hi duran a terme.

2. D'acord amb l'article 21.2 de la Constitució, en els casos de reunions en llocs de trànsit públic, rodat o de vianants, l'Administració té la capacitat de prohibir-les en els termes en què s'han sol·licitat, però ha de plantejar una alternativa de data, espai i durada segons la legislació específica, i ha d'explicitar les raons fonamentades que han motivat la negació.

Article 12. Capacitat de control, supervisió i intervenció

1. L'Administració té capacitat de control, supervisió i intervenció sobre les activitats.

2. En el cas que l'Administració, en ús de la seva capacitat de control i supervisió, i davant l'incompliment de les normes que es desprenen dels articles 6, 7, 8, 9, 10 i 11, exerceixi la capacitat d'intervenció, d'acord amb la Constitució i la legislació vigent, per a establir mesures preventives o fins i tot suspensives de l'activitat, i si s'han d'iniciar processos penals sobre els organitzadors i intervinents, l'òrgan decisor competent ha de comptar amb l'informe previ de les forces i cossos de seguretat propis i també n'ha de donar vista als organitzadors, que poden fer les alegacions immediates en el moment de denúncia d'incompliment de les condicions donades.

3. En aquests supòsits, l'actuació dels cossos de seguretat ha d'anar sempre encaminada a aconseguir el restabliment de les condicions de seguretat, tranquil·litat i convivència que hagin pogut estar alterades i que n'hagin motivat la intervenció posterior.

4. En aquests termes, els agents de l'autoritat han d'usar sempre de manera proporcional els mitjans a llur disposició, en raó de la situació que ha provocat la seva intervenció.

5. De totes les intervencions efectuades, se n'ha de trametre una còpia mensualment a les persones denunciants i denunciades dels fets, si escau, i en tot cas a l'autoritat administrativa i també a les autoritats dels barris o de les associacions i comunitats afectades.

6. Les conductes que alteren la convivència ciutadana a les zones on s'ha declarat una situació d'intervenció

especial pels cossos i forces de seguretat serveixen com a circumstància de gradació de la sanció concreta que pugui arribar a imposar-se.

Article 13. Capacitat sancionadora

L'incompliment de les normes de civisme i convivència pot ésser objecte de sancions administratives. No complir les normes de civisme i convivència pot comportar sancions econòmiques. L'Administració pública ha d'obligar a reparar els danys. El compliment de la sanció també pot efectuar-se, d'acord amb el que especifica l'article 18, sens perjudici d'altres responsabilitats que sorgeixin d'altres vies judicials. El compliment de la sanció també pot efectuar-se d'acord amb l'article 20 en forma de mesures substitutives o formes alternatives.

Capítol IV. Règim sancionador

Article 14. Procediment sancionador

És aplicable a aquesta llei el procediment sancionador del règim administratiu comú regulat per la Llei 30/1992, del 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Article 15. Responsables de les infraccions

1. Són responsables de les infraccions d'aquesta llei els qui incorrin en les conductes tipificades com a infracció, encara que sigui a títol de mera inobservança.

2. Són responsables subsidiaris per l'incompliment de les obligacions imposades les persones físiques o jurídiques sobre les quals recaigui el deure de prevenir la infracció administrativa comesa per altres.

3. Els organitzadors o promotors de l'acte en són responsables en la mesura que de la seva actuació es produeixin les conductes a què fan referència els apartats 1 i 2.

4. Sens perjudici de la responsabilitat subsidiària dels pares, mares, tutors o guardadors per les accions dels menors, aquests són també responsables directes o solidaris de les infraccions comeses pels menors d'edat en base a la responsabilitat objectiva i independentment de l'existència en els termes expressats per la llei, sempre que per part seva consti dol, culpa o negligència.

Article 16. Reparació de danys i indemnitzacions

La imposició de les sancions que corresponguin d'acord amb aquesta llei és compatible amb l'exigència a la persona infractora que reperi la situació alterada, la retorni al seu estat originari sempre que sigui possible, i que indemnitzi pels danys i perjudicis causats per aquesta alteració momentània i pels fets sancionats.

Article 17. Infraccions

1. Són infraccions molt greus:

a) Deteriorar de manera greu, immediata i directa el clima de civisme i/o provocar-hi situacions d'insalubritat.

b) Denigrar transeünts o altres persones usuàries de l'espai públic.

c) Incomplir les ordres i els requeriments rebuts pels agents de l'ordre, les ordres establertes per senyalitzacions o les condicions indicades relatives a les situacions d'especial intervenció a què fan referència els articles 8, 9 i 10.

d) Impedir l'ús d'un espai públic a una altra persona legítimada a utilitzar-lo.

e) Deteriorar de manera greu i rellevant l'espai públic o qualsevol de les seves instal·lacions o dels seus elements, siguin mobles o immobles.

f) Desballestar vehicles, maquinària, electrodomèstics o altres objectes a l'espai públic.

g) Evacuar necessitats humanes al descobert.

h) Reincidir en la comissió de dues infraccions greus o més.

i) Cometre actes vandàlics que posin en perill les persones, els béns o les instal·lacions.

2. Són infraccions greus:

a) Ocasionar destrosses o desperfectes al mobiliari urbà en sentit ampli, que els facin inservibles per a l'ús que tenen determinat.

b) Consumir alcohol o altres drogues tòxiques, estupefaents o substàncies psicotròpiques en llocs que es caracteritzin per l'afluència o la presència de nens i adolescents.

c) Acampar o assentar-se en vies i espais públics contravenint les condicions establertes per aquesta llei o per l'autorització administrativa, si és requisit.

d) Manipular elements situats o pertanyents a les zones verdes i platges sense autorització, si implica un rebuig inexcusable als espais especialment disposats per al gaudi de la ciutadania.

e) Reincidir en la comissió de dues infraccions lleus o més.

3. És una infracció lleu qualsevol conducta que incompleixi les disposicions establertes per aquesta llei i que no hi sigui tipificada com a infracció greu o molt greu i que estigui regulada en la legislació específica.

Article 18. Sancions

1. Les infraccions tipificades per aquesta llei són sancionades mitjançant l'aplicació de les multes següents:

a) Les infraccions molt greus, amb una multa d'entre 3.000,01 euros i 10.000 euros.

b) Les infraccions greus, amb una multa d'entre 1.000,01 euros i 3.000 euros.

c) Les infraccions lleus, amb una multa d'entre 100 euros i 1.000 euros.

2. L'import de les sancions pot ésser graduat d'acord amb els criteris següents:

a) Grau mitjà: si concorren dos criteris de graduació de les sancions, determinats per l'article 19. Correspon a la forquilla del segon terç de la sanció.

b) Grau màxim: si concorren més de dos criteris de graduació de les sancions. Correspon a la forquilla del tercer terç de la sanció.

3. L'import de les sancions econòmiques obtingudes per l'aplicació d'aquesta llei, de conformitat amb les bases d'execució del pressupost nacional, haurà ser destinat íntegrament a finançar programes per al foment del civisme i la convivència ciutadana i a la promoció d'activitats de lleure alternatiu juvenil.

Article 19. Criteris per a la graduació de les sancions

1. Per a determinar les sancions establertes per l'article 18, s'ha de tenir en compte el principi de proporcionalitat.

2. S'ha de valorar, en tot cas:

a) El grau d'intencionalitat o malícia del causant.

b) La naturalesa dels danys personals i materials i dels perjudicats causats per l'infractor.

c) El benefici obtingut d'un particular, de l'activitat o d'una empresa, derivat de la infracció.

d) L'impacte mediambiental, l'afectació a la salut i a la seguretat de les persones o coses.

e) La cooperació amb l'Administració per a reparar voluntàriament el dany causat.

f) La reincidència, entesa com la comissió en el termini de dos anys de dues o més infraccions de la mateixa naturalesa quan hi hagi resolució ferma.

g) Les infraccions que es produeixen en zones properes a les àrees especialment protegides per l'article 8 d'aquesta llei.

h) Si hi participen menors, aquest fet és molt rellevant per a la graduació de la sanció.

2. Com a principi general, per a fixar les sancions s'ha de tenir en compte que el compliment de la sanció no resulti més beneficiós per a la persona infractora que el compliment de la norma infringida.

Article 20. Substitució de les sancions

1. L'Administració pot substituir les sancions lleus i greus per mesures correctores i educatives, com ara l'assistència a sessions formatives, la participació en activitats cíviques i altres tipus de treball per a la comunitat sempre que no siguin reincidents.

2. Les mesures a què fa referència l'apartat 1 s'han d'adoptar de manera motivada en funció del tipus d'infracció i han d'ésser proporcionades a la sanció que rep la conducta infractora.

3. La participació en sessions formatives o activitats cíviques o l'elaboració de treballs en benefici de la comunitat han d'ésser adoptats amb el consentiment previ de la persona interessada i actuen en règim d'alternativitat a les sancions pecuniàries, llevat que la llei imposi el seu caràcter econòmic.